

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. června 2023 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Slavíka a přísedících Mgr. Bc. Mírký Novákové a Michala Ridoška

takto:

Obžalovaní

- 1) **S. U.**, nar. xxx, v obci xxxi, Moldavsko, státní občan Moldavské republiky, ředitele spol. PxxxR s. r. l., bytem un. xxx, zdržuje se na adrese xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx,
- 2) **R. H.**, nar. xxx, v obci xxx, Ukrajina, státní občan Ukrajinské republiky, bez zaměstnání, bytem xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx,
- 3) **A. V.**, nar. xxx, v obci xxxi, Moldavsko, státní občana Rumunské republiky, bez zaměstnání, bytem xxx, xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici xxx,
- 4) **D. L.**, nar. xxx, v xxx, Chorvatsko, státní občan Chorvatské republiky, řidiče, bytem xxx

jsou vinni, že

od blíže nezjištěné doby, nejpozději však od 11.1.2022 do 3. 3. 2022 v objektech v obci Xxx č. p. xxx, stojícím na pozemku parc. č. st. xxx a č. p. xxx, stojícím na pozemku parc. č. st. xxx, na kat. území Xxx, nelegálně skladovali tabák ke kouření, provozovali nelegální výrobní linku produkující cigarety a zpracovávali nepovoleně tabák do podoby vybraných výrobků neoprávněně označených ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, a to konkrétně:

v případě vlastníka Philip Morris Brands Sàrl, se sídlem Quai Jeanrenaud 3, 2000 CH-Neuchâtel, Švýcarsko, ochranných známek:

národní ochranná známka (ÚPV) slovní „MARLBORO“, č. přihlášky 6599/152563, priorita od 15. 2. 1956, třída výrobků a služeb 34

ochranná známka Evropské unie (EUIPO):

- slovní „MARLBORO“, č. přihlášky 75606, přihlášená od 1. 4. 1996 (s dřívější senioritou), mj. i pro cigarety ve třídě 34
- obrazová Marlboro, č. přihlášky 18618142, přihlášená 9. 12. 2021, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- obrazová Marlboro, č. přihlášky 18618141, přihlášená 9. 12. 2021, mj. i pro cigarety ve třídě 34

mezinárodní ochranné známky s platností pro ČR (WIPO):

- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1023145, s prioritou od 3. 9. 2009, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1237449, s prioritou od 15. 12. 2014, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1204795, s prioritou od 10. 12. 2013, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1203625, s prioritou od 10. 12. 2013, mj. i pro cigarety ve třídě 34,

v případě vlastníka Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomon, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, ochranných známek:

národní ochranná známka (ÚPV) slovní „WINSTON“, č. přihlášky 2054/152925, prioritou od 15. 5. 1954, třída výrobků a služeb 34

mezinárodní ochranné známky s platností pro ČR (WIPO):

- kombinovaná Winston, č. zápisu 812224, s prioritou od 27. 3. 2003, třída výrobků a služeb 34
- kombinovaná Winston CLASSIC, č. zápisu 913052, s prioritou od 12. 7. 2006, třída výrobků a služeb 34
- kombinovaná Winston BLUE, č. zápisu 923515, s prioritou od 19. 12. 2006, třída výrobků a služeb 34

a tyto padělky cigaret dále distribuovali odběratelům, vedeni od počátku úmyslem zkrátit spotřební daň a obohatit se tak nepříznáním a nezaplacením spotřební daně z tabákových výrobků a ze surového tabáku, ačkoli si byli vědomi toho, že skladování těchto neznačených nebo nezaregistrovaných vybraných výrobků ve smyslu zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, jejich distribuce a následný prodej je nepovolený a porušují tím daňové zákony a společně takto jednali s vědomím, že vybrané výrobky nebyly získány legální cestou, že výrobou, distribucí a přechováváním takových produktů narušují základní funkci ochranné známky, a to označení původu zboží, poškozují dobré jméno renomovaných producentů, ohrožují důvěru zákazníků v jejich značku a připravují tím společnost Philip Morris Brands Sàrl a společnost Japan Tobacco Inc., zákonné vlastníky ochranné známky, o jejich prodejní zisk, přičemž

S. U. zajišťoval nelegální obchod s neznačenými tabákovými výrobky neoprávněně označených ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, vyrobenými na lince v obci Xxx, zajišťoval jejich přepravu a dále úkoloval a financoval ostatní osoby ve skupině,

A. V. nelegálně skladoval tabák, podílel se ve výrobní hale v obci Xxx na obsluze nelegální výrobní linky cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, a zajišťoval distribuci takto vyrobených tabákových výrobků,

R. H. zajišťoval přepravu nezdaněných cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, nelegálně vyrobených na lince ve výrobní hale v obci Xxx a zajišťoval přepravu dalších komponent potřebných k nelegální výrobě těchto padělků,

D. L. zajišťoval přepravu nezdaněných cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, nelegálně vyrobených na lince ve výrobní hale v obci Xxx,

kdy

I.

S. U. společně s A. V. a R. H.

dne 21. 01. 2022 ve společném úmyslu zkrátit spotřební daň distribuovali blíže neustanovenému odběrateli 6.059.600 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou Winston blue a 660.400 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou Winston classic, vlastníka společnosti Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, které byly z budovy s nelegální výrobní linkou na cigarety v obci Xxx přepraveny nákladní soupravou složenou z tahače RZ XXX a návěsu RZ XXX, vše polské imatrikulace, řidičem běloruské národnosti R. P., kdy spotřební daň z těchto padělků cigaret neoznačených platnou tabákovou nálepkou a neoprávněně označených ochrannou známkou jiného, by činila 24.223.584 Kč,

II.

S. U. společně s A. V. a R. H.

od blíže nezjištěné doby, nejpozději však od 11.1.2022 do 3. 3. 2022 nelegálně skladovali tabák, realizovali jeho zpracování, provozovali nelegální výrobní linku produkující padělky cigarety neoprávněně označené ochrannou známkou Marlboro, vlastníka společnosti Philip Morris Brands Sàrl, se sídlem Quai Jeanrenaud 3, 2000 CH-Neuchâtel, Švýcarsko a Winston, vlastníka společnosti Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, ve výrobní hale v obci Xxx, které dále distribuovali odběratelům, vedeni od počátku úmyslem zkrátit spotřební daň a obohatit se tak nepřiznáním a nezaplacením spotřební daně z tabákových výrobků a ze surového tabáku, ačkoli si byli vědomi toho, že skladování těchto neznačených nebo nezaregistrovaných vybraných výrobků ve smyslu zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, jejich distribuce a následný prodej je nepovolený a porušují tím daňové zákony, a to konkrétně:

v nelegální výrobě v budově výrobní haly v obci Xxx následující výrobky:

- 2.779.260 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou MARLBORO červené bez platné tabákové nálepky,
- 97.300 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou WINSTON classic bez platné tabákové nálepky,
- 114.618 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou WINSTON blue bez platné tabákové nálepky,
- 789 kg řezaného tabáku
- 1.194 kg surového tabáku,

kdy spotřební daň z těchto padělků cigaret neoznačených platnou tabákovou nálepkou a neoprávněně označených ochrannou známkou jiného, by činila nejméně 10.782.300 Kč a spotřební daň z tabáku nejméně 5.671.380 Kč,

III.

S. U. společně s A. V., R. H. a D.L.

dne 3. 3. 2022 ve společném úmyslu zkrátit spotřební daň a porušit ochrannou známku společnosti Japan Tobacco Inc. distribuovali blíže neustanovenému odběrateli 610.000 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou Winston classic a 2.390.000 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou Winston blue, vlastníka společnosti Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, kdy tyto vyrobili na nelegální výrobní lince na cigarety v obci Xxx, distribuci zorganizovali a zajistili S. U. společně s A. V. a R. H. a přepravu provedl D. L. nákladní soupravou složenou z tahače RZ XXX a návěsu RZ XXX, chorvatské imatrikulace, kdy spotřební daň z těchto padělků cigaret neoznačených platnou tabákovou nálepkou a neoprávněně označených ochrannou známkou jiného, by činila nejméně 10.814.100 Kč,

příčemž shora popsáním úmyslným a společným jednáním, cíleným na nezákonnou výrobu, skladování a expedici nezdaněných tabákových výrobků, způsobili škodu České republice, zastoupené Celním úřadem pro hlavní město Prahu, Washingtonova 7, Praha 1, na nepřiznané a nezaplacené spotřební dani z tabákových výrobků následovně

S. U. společně s A. V. a R. H. ve výši 40.677.264,- Kč,

S. U. společně s A. V., R. H. a D.L. ve výši 10.814.100,- Kč,

tedy: jednak zkrátili daň a čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, jednak vyrobili a přechovávali výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému

čímž spáchali

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přčinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením dle § 268 odst. 1, tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzují se

obž. S. U.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1,2 tr. zákoníku se dále ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 7 (sedmi) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci, a to:

- mobilní telefon Apple iPhone A1688 vč. SIM karty, kabelu, pouzdra a jehly na SIM kartu, orgatech č. 003029929
- mobilní telefon Xiaomi Redmi vč. SIM karty, obalu a jehly na SIM kartu, orgatech č. 003029928
- mobilní telefon iPhone A1778 vč. SIM karty a krytu na mobil, orgatech č. 003030372

Podle § 71 tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to:

- finanční hotovost ve výši 23.650 EUR, zajištěno usnesením policejního orgánu č.j. KRPA-70415-108/TČ-2022-000097, ze dne 21. 3. 2022, dle § 79g odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 79a odst.

1 tr. řádu jako náhradní hodnota při domovní prohlídce dne 3.- 4. 3. 2022 bytu na adrese xxx, který užíval obžalovaný S. U., nar. xxx, hotovost nalezena v PET sáčkách pod kuchyňskou linkou u spodní části myčky,

- finanční hotovost ve výši 605 EUR, zajištěno usnesením policejního orgánu č.j. KRPA-70415-108/TČ-2022-000097, ze dne 21. 3. 2022, dle § 79g odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 79a odst. 1 tr. řádu jako náhradní hodnota při prohlídce jiných prostor a pozemků – vozidla Škoda Superb, RZ: xxx, hotovost dobrovolně vydal uživatel vozidla obviněný S. U., nar. xxx, hotovost se nacházela v jeho osobních věcech

obž. A. V.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1,2 tr. zákoníku se dále ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 7 (sedmi) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci, a to:

- mobilní telefon REALME bez SIM karty, orgatech č. 003023094
- mobilní telefon HUAWEI, prasklý displej, orgatech č. 003023095
- mobilní telefon REDMI, orgatech č. 003053927

obž. R. H.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1,2 tr. zákoníku se dále ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 (pět) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci, a to:

- mobilní telefon Xiaomi REDMI vč. 2 SIM karet, orgatech č. A00172745,
- GPS navigace bez označení, orgatech č. A00172744

obž. D. L.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků.

Podle § 80 odst. 1,2 tr. zákoníku se dále ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 3 (tři) roků.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený Philip Morris Brands Sàrl, se sídlem Quai Jeanrenaud 3, 2000 CH-Neuchâtel, Švýcarsko odkazuje s nárokem na náhradu škody a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko odkazuje s nárokem na vydání bezdůvodného obohacení na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený JT International spol. s r.o., se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1683/127, IČ 17047587 odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku se zabírá:

- nákladní vozidlo tovární značky MAN, RZ: XXX, VIN:WMA06XZZ99M535653 barva modrá, chorvatské imatrikulace, včetně technického průkazu č. xxx a klíčů od vozidla, provozovatel: Jasen Patkovic d.o.o., Xxx, Bjelovar, HR-43000, Chorvatsko, uživatel D. L., nar. xxx, zajištěné usnesením policejního orgánu Č.j. KRPA-70415-106/TČ-2022- 12 000097 dle § 79a odst. 1 tr. řádu ze dne 21. 3. 2022 jako nástroj trestné činnosti,
- návěs zn. SCHMITZ, RZ: XXX, barva šedá, chorvatské imatrikulace, včetně technického průkazu č. 13487551, provozovatel: Jasen Patkovic d.o.o., Xxx, Bjelovar, HR-43000, Chorvatsko, uživatel obv. D. L., nar. xxx, zajištěný usnesením policejního orgánu Č.j. KRPA-70415-106/TČ-2022-000097 dle § 79a odst. 1 tr. řádu ze dne 21. 3. 2022 jako nástroj trestné činnosti.

Oproti tomu se obžalovaní

- 1) **V. Ch., nar. xxx**, v obci Xxx, Ukrajina, státní občan Rumunské republiky, bez zaměstnání, xxx, Xxx, Ukrajina,
- 2) **B. A., nar. xxx**, xxx, Arménská republika, státní občan Ukrajinské republiky, bez zaměstnání, bytem xxx, Ukrajina,
- 3) **V. F., nar. xxx**, v Xxx, Moldavsko, státní občan Moldavské republiky, bez zaměstnání, bytem xxx Moldavsko,
- 4) **A. B., nar. xxx**, v Xxx, Moldavsko, státní občan Moldavské republiky, hlídač na parkovišti, bytem Xxx, u. A. Sadovjanou 9/2, byt č. 33,
- 5) **I. N., nar. xxx**, xxx, Ukrajina, státní občan Ukrajinské republiky, majitel společnosti xxx, Ukrajina,

zprošťují obžaloby

státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 7. 2.2023, č.j. 1KZV 32/2022-336 pro skutek kvalifikovaný jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením dle § 268 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se měli dopustit společně S. U., A. V., R. H., D.L., K. R., nar. xxx, P. A., nar. xxx a O. F., nar. Xxx tím, že

od blíže nezjištěné doby do 3. 3. 2022 v objektech v obci Xxx č. p. xxx, stojícím na pozemku parc. č. st. xxx a č. p. xxx, stojícím na pozemku parc. č. st. xxx, na kat. území Xxx, nelegálně skladovali tabák ke kouření, provozovali nelegální výrobní linku produkující cigarety a zpracovávali

nepovoleně tabák do podoby vybraných výrobků neoprávněně označených ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému, a to konkrétně:

v případě vlastníka Philip Morris Brands Sàrl, se sídlem Quai Jeanrenaud 3, 2000 CH-Neuchâtel, Švýcarsko, ochranných známek:

národní ochranná známka (ÚPV) slovní „MARLBORO“, č. přihlášky 6599/152563, prioritá od 15. 2. 1956, třída výrobků a služeb 34

ochranná známka Evropské unie (EUIPO):

- slovní „MARLBORO“, č. přihlášky 75606, přihlášená od 1. 4. 1996 (s dřívější senioritou), mj. i pro cigarety ve třídě 34
- obrazová Marlboro, č. přihlášky 18618142, přihlášená 9. 12. 2021, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- obrazová Marlboro, č. přihlášky 18618141, přihlášená 9. 12. 2021, mj. i pro cigarety ve třídě 34

mezinárodní ochranné známky s platností pro ČR (WIPO):

- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1023145, s prioritou od 3. 9. 2009, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1237449, s prioritou od 15. 12. 2014, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1204795, s prioritou od 10. 12. 2013, mj. i pro cigarety ve třídě 34
- kombinovaná Marlboro, č. zápisu 1203625, s prioritou od 10. 12. 2013, mj. i pro cigarety ve třídě 34,

v případě vlastníka Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, ochranných známek:

národní ochranná známka (ÚPV) slovní „WINSTON“, č. přihlášky 2054/152925, prioritá od 15. 5. 1954, třída výrobků a služeb 34

mezinárodní ochranné známky s platností pro ČR (WIPO):

- kombinovaná Winston, č. zápisu 812224, s prioritou od 27. 3. 2003, třída výrobků a služeb 34
- kombinovaná Winston CLASSIC, č. zápisu 913052, s prioritou od 12. 7. 2006, třída výrobků a služeb 34
- kombinovaná Winston BLUE, č. zápisu 923515, s prioritou od 19. 12. 2006, třída výrobků a služeb 34

a tyto padělky cigaret dále distribuovali odběratelům, vedeni od počátku úmyslem zkrátit spotřební daň a obohatit se tak nepřiznáním a nezaplacením spotřební daně z tabákových výrobků a ze surového tabáku, ačkoli si byli vědomi toho, že skladování těchto neznačených nebo nezaregistrovaných vybraných výrobků ve smyslu zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, jejich distribuce a následný prodej je nepovolený a porušují tím daňové zákony a společně takto jednali s vědomím, že vybrané výrobky nebyly získány legální cestou, že výrobou, distribucí a přechováváním takových produktů narušují základní funkci ochranné známky, a to označení původu zboží, poškozují dobré jméno renomovaných producentů, ohrožují důvěru zákazníků v jejich značku a připravují tím společnost Philip Morris Brands Sàrl a společnost Japan Tobacco Inc., zákonné vlastníky ochranné známky, o jejich prodejní zisk, přičemž

I.

od blíže nezjištěné doby do 3. 3. 2022 nelegálně skladovali tabák, realizovali jeho zpracování, provozovali nelegální výrobní linku produkující padělky cigarety neoprávněně označené ochrannou známkou Marlboro, vlastníka společnosti Philip Morris Brands Sàrl, se sídlem Quai Jeanrenaud 3, 2000 CH-Neuchâtel, Švýcarsko a Winston, vlastníka společnosti Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, ve výrobní hale v obci Xxx, které dále distribuovali odběratelům, vedeni od počátku úmyslem zkrátit spotřební daň a obohatit se tak nepřiznáním a nezaplacením spotřební daně z tabákových výrobků a ze surového tabáku, ačkoli si byli vědomi toho, že skladování těchto neznačených nebo nezaregistrovaných vybraných výrobků ve smyslu zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, jejich distribuce a následný prodej je nepovolený a porušují tím daňové zákony, a to konkrétně:

v nelegální výrobě v budově výrobní haly v obci Xxx následující výrobky:

- 2.779.260 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou MARLBORO červené bez platné tabákové nálepky,
- 97.300 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou WINSTON classic bez platné tabákové nálepky,
- 114.618 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou WINSTON blue bez platné tabákové nálepky,
- 789 kg řezaného tabáku
- 1.194 kg surového tabáku,

kdy spotřební daň z těchto padělků cigaret neoznačených platnou tabákovou nálepkou a neoprávněně označených ochrannou známkou jiného, by činila nejméně 10.782.300 Kč a spotřební daň z tabáku nejméně 5.671.380 Kč,

II.

dne 3. 3. 2022 ve společném úmyslu zkrátit spotřební daň a porušit ochrannou známku společnosti JT International s. r. o. distribuovali blíže neustanovenému odběrateli 610.000 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou Winston classic a 2.390.000 ks cigaret neoprávněně označených ochrannou známkou Winston blue, vlastníka společnosti Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, kdy tyto vyrobili na nelegální výrobní lince na cigarety v obci Xxx V. Ch., B. A., K. R., V. F., P. A., A. B., O. F. a I. N., distribuci zorganizovali a zajistili S. U. společně s A. V. a R. H. a přepravu provedl D. L. nákladní soupravou složenou z tahače RZ XXX a návěsu RZ XXX, chorvatské imatrikulace, kdy spotřební daň z těchto padělků cigaret neoznačených platnou tabákovou nálepkou a neoprávněně označených ochrannou známkou jiného, by činila nejméně 10.814.100 Kč,

a svým úmyslným a společným jednáním, cíleným na nezákonnou výrobu, skladování a expedici nezdaněných tabákových výrobků, způsobili škodu České republice, zastoupené Celním úřadem pro hlavní město Prahu, Washingtonova 7, Praha 1, na nepřiznané a nezaplacené spotřební dani z tabákových výrobků ve výši 51.491.364 Kč a společnosti Philip Morris Brands Sàrl, Quai Jeanrenaud 3, CH-2000 Neuchâtel, Švýcarsko, škodu na ušlém zisku ve výši 11.724.030 Kč a na nemajetkové újmě ve výši 7.816.020 Kč, a společnosti Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomom, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko, škodu v celkové výši 27.453.394 Kč, toho na ušlém zisku ve výši 9.740.528 Kč a na bezdůvodném obohacení ve výši 17.711.866 Kč,

neboť v obžalobě označený skutek není trestním činem.

Odůvodnění:

1. Soud dospěl na podkladě hodnocení důkazů provedených v rámci konaného hlavního líčení ke skutkovým a právním závěrům tak, jak je vřelil do výrokové části rozsudku. Soud má za prokázané, že se obžalovaní U., H., V. a L. dopustili jednání naplnující všechny znaky skutkové podstaty uvedených trestných činů, kdy soud dospěl k závěru, že je, jak vyplývá z následujícího odůvodnění, třeba jednání kvalifikovat jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením dle § 268 odst. 1, tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Naopak v případech obžalovaných Ch., A., F., B. a N. dospěl soud k závěru, že je třeba tyto obžaloby zprostit z důvodu, že v obžalobě označený skutek není trestním činem.
2. Úvodem soud konstatuje, že dne 8. 2. 2023 byla státní zástupkyně Městského státního zastupitelství u zdejšího soudu podána obžaloba na celkem 12 obžalovaných, toto řízení bylo vedeno pod sp. zn. 73 T 1/2023. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2023 sp. zn. 73 T 1/2023 a sp. zn. 73 T 4/2023 byla trestní věc tří obžalovaných, a to P. A., K. R. a O. F., vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a je nadále vedena pod sp. zn. 73 T 4/2023, trestní věc obžalovaných uvedených ve výrokové části rozsudku je nadále vedena pod sp. zn. 73 T 1/2023.
3. **Obžalovaný S. U.** nejprve k věci prostřednictvím svého obhájce sdělil, že s popisem skutku, právním hodnocením tak, jak je uvedeno v obžalobě, nesouhlasí. Obžalovaný se těchto skutků nedopustil. Právní hodnocení je vadné a nesouhlasí ani s výší uplatněné náhrady škody.

Dále v rámci svého výslechu obžalovaný ke své osobě uvedl, že je ženatý, nezletilé děti nemá. Jsou na něm finančně závislí rodiče, bratr. Doma má 3 invalidy. Na území ČR poprvé přijel na konci května 2021, potom odjel. Pak se vrátil, data si přesně nepamatuje. Když přijel, pronajal si byt na Xxx. Mimo ČR byl akorát v Moldávii a Rumunsku, tam má trvalé bydliště, jinak nikde. Je to adresa „xxx, Xxx“ (*pozn. napsáno doslovně*) a také Xxx, Bukurešť, protože obžalovaný je občanem jak Rumunska, tak Moldávie. V letech 2001-2013 pracoval pro stát na železnici a byl šéfem restauračního vozu. Vždy měl paralelně nějakou práci. Po roce 2013 pracoval jako krizový ředitel na smlouvu, mají to jako dočasnou smlouvu. To dělal zhruba do roku 2020. Takto pracoval asi v 7-8 společnostech. Hodnotnější majetek nemá v ČR ani v Rumunsku. V Moldávii má byt. Trestně stíhán obžalovaný doposud nikde nebyl. Co se týče alkoholu, trochu si dá. K návykovým látkám, ani neví, jak vypadají. S psychickými obtížemi se neléčil.

K trestní věci obžalovaný samostatně uvedl, že nesouhlasí s obviněními. Je tam napsáno něco, co neučinil. Vysvětlí, co udělal. Když přijel do ČR do Prahy, měl úplně jiný cíl. Chtěl si tady otevřít velkou společnost, která by sháněla lidi na práci. S tím obžalovanému slíbil pomoci I., se kterým se seznámili v roce 2020 na Ukrajině. On věděl, že se obžalovaný chystá do Prahy, řekl mu to. Také se zeptal, zda obžalovanému bude moci s něčím pomoci, zda sem přijede. Také ovládal jazyk a měl zkušenost s prací v ČR v různých odvětvích a zeptal se obžalovaného, jestli mu může s něčím pomoci, dokud nic nedělá. Obžalovaný řekl, že ano. První, co bylo, nalézt areál, který později našli. Ne, že by to našli oni, ale realitní makléři, které sehnal I. a obžalovaný se s nimi poté spojil. Obžalovaný neměl vůbec ponětí. Dle I. slovo to mělo být na opravy zařízení. To je vše, co zpočátku věděl. V tom areálu obžalovaný byl na začátku, když si ho pronajali, a potom ještě jednou v lednu. Pak už tam ani jednou nebyl.

K dotazům obžalovaný dále uvedl, že ohledně záměru na založení pracovní agentury neučinili žádné kroky, vše záviselo na I.. Česko vybrali proto, že v Evropě je to jediná země, kde je snadnější legalizace práce pro osoby z bývalého Svazu nezávislých států, zároveň je tu dost volných pracovních míst a také i pro kvalifikované pracovníky. Ohledně času, který obžalovaný strávil v ČR, to přesně nedokáže říct, jezdil sem a tam, od konce května 2021 do 3. března, ale mezitím často odjížděl pryč. Bývalo to na 2-3 týdny, jezdil domů, v té době žil z úspor, navíc manželka dostala určité dědictví. I. obžalovanému za jeho služby neplatil, neměli to domluvené, jen že mu později

pomůže. K identifikaci I. obžalovaný uvedl, že jeho příjmení nezná, mohl by ho jen popsat a poznal by ho na fotografii. V ČR obžalovaný neměl žádný příjem. Nájem bytu na Xxx byl 18 tisíc plus garáž a služby, celkem 24 tisíc korun. Vedle toho měl obžalovaný výdaje jen za jídlo. Obžalovaný měl úspory z toho, že v Moldávii pořád pracoval, od roku 1993 do roku 2000 měl 8 obchodních míst, navíc od roku 2001 pracoval na železnici, i jeho manželka pracovala. Obžalovaný se opakovaně vracel do ČR, protože pořád doufal, že přijede I. a se vším mu pomůže, že firmu, která má zaměstnávat lidi budou dělat společně. Obžalovaný měl I. pomoci zajistit pronájem areálu, s tím mu pomáhal, pomáhal mu také v tom areálu co žádal, předával nějaké dokumenty. Probíhalo to tak, že I. dal obžalovanému číslo na makléře a consultingovou firmu, pak si jeli prohlédnout areál, udělali video, obžalovaný ho poslal I., aby rozhodl. Pan V. měl v tom takovou úlohu, že I. řekl, aby zatím V. zapsal firmu na sebe a až I. bude v ČR, tak si to převede na sebe a V. tam bude jako dělník. Obžalovaný neviděl důvod, proč by měl bydlet v areálu jako pan V., on měl své zaměření, tam bylo jiné zaměření. Když se obžalovaného zeptali, jestli je volný, tak jim pomohl, často také odmítal, když měl něco jiného.

I. obžalovanému řekl, že to zařízení, které opravuje, je velmi drahé a řidič musí vědět, že ho někdo doprovází a ten doprovod právě dělal obžalovaný. Nic konkrétního I. obžalovanému o těch strojích neřekl, říkal, že tu bude různé, zařízení bude přivázeno na opravení a pak odváženo. Pokud jde o obsah sledování, to všechno, kde je obžalovaný zachycen policií souviselo s žádostmi I.. Pokud by měl obžalovaný sdělit nějaký konkrétní úkol od I., řekl mu, kdy odjede z areálu a pak ho dovézt na nějaké parkoviště, kde bude moci v klidu odpojit. I. obžalovanému pravidelně volal ohledně úkolů. Finanční prostředky nalezené v bytě, který užíval obžalovaný, vysvětluje tak, že to byly peníze manželky, advokátovi předali doklady o původu peněz. Manželka obžalovaného za ním byla v ČR 3x možná 4x. Ty finanční prostředky byly v bytě, protože měli něco naplánováno s I. a obžalovaný ze své strany musel něco dát na výdaje. Obžalovaný již nedokáže přesně říct, kolik času strávil úkoly od I., bylo to různě, někdy den, někdy 3 dny, někdy obžalovaný zase odjel, I. se vždy ptal, jestli je obžalovaný volný a jestli může pomoci, vlastně to nebyla jeho povinnost. Náklady související s činností pro I. nebyly od I. hrazené, pak už mu to obžalovaný říkal, že bude něco potřeba, protože tam byly náklady za palivo a I. řekl, že v březnu přijede a vyrovnají se. Od I. měl obžalovaný k dispozici jen mobil. Pokud jde o doprovázení těch kamionů, obžalovaný jezdil s panem H., jeho doprovázel, nikoho jiného. Pana V. a H. zná tak, že pan V. je z jeho rodného města, zná jej již dlouho, jejich rodiče bydlí vedle sebe. Pana H. poznal obžalovaný až tady. Obžalovaný a I. se seznámili na Ukrajině, byl tam i pan V. a ptal se jich, zda nechtějí nějakou práci v ČR. Tehdy s nimi obžalovaný probral svůj projekt a I. se pak zeptal, jestli by pak V. nechtěl zatím, když nebyla ještě žádná práce, něco dělat pro něj a on souhlasil. Obžalovaný byl s panem V. v průběhu doby, kdy byl v ČR v kontaktu, často si telefonovali. Později, někdy v lednu, koncem prosince, se navzájem informovali o tom, co dělají pro I..

Obžalovaný si již nepamatuje, kdo v areálu zabezpečoval administrativní stránku, nějaký „J.“, oni se spojovali s I. Mají v telefonu skupinu, kde je obžalovaný, I., tihle A. a O.. Všechny pokyny byly do té skupiny a I. měl poslední slovo, zda se to hodí nebo nehodí s různými zápočty, finančními záležitostmi. Obžalovaný je v tom telefonu jako K., protože než přijel do ČR, I. už jednal s těmi realitními makléři a těmi, kteří se zabývali firmami a řekl, že zástupce, co ho tady v ČR mají, se jmenuje K.. Aby nic neměnili, řeklo se, že obžalovaný je K.. Obžalovaný měl dva telefony, v jednom byla skupina a druhý byl jeho osobní, ten v ČR nikdy nezapínal. Ještě jeden, který dal obžalovanému I., který když obžalovaný někam odjížděl, tak ho odevzdával. Telefon Xiaomi byl ten, kde byla skupina, tam i obžalovaný natáčel video pro I.. Pak měl dva iPhony, jeden odevzdával a když mu ho po návratu vraceli, už tam nějaké fotografie byly, bral to tak, že to je nějaký pracovní telefon v té firmě a předává se. Pokud na nějaké fotografii je časové razítko s datem 30. 6. 2020, v té době obžalovaný neměl telefon u sebe. S I. obžalovaný komunikoval telefonicky i přes zprávy, psali si ve skupině, ohledně těch vozidel si asi nepsali nic písemně.

S panem H. se obžalovaný setkal snad někdy na konci listopadu, to s ním někam jel, v prosinci si již nevzpomíná, jestli doprovázel kamion. Na vánoce jel obžalovaný domů, naposledy tedy

doprovázel kamion někdy do 15., možná 20. prosince. Potom v druhé půlce ledna, v lednu v areálu nikdo nebyl, obžalovaný dostal klíče, když byl doma, přivezl nějaké náhradní díly pro autobus Mercedes Sprinter, který tam měli, byly to nějaké pružiny. Pokud se při domovní prohlídce u obžalovaného v bytě našel pas na jméno P. A., k tomu obžalovaný uvedl, že to bylo v tašce, kde byly telefony a nějaké další doklady, nějaký notebook. To vše mu donesl V., aby to obžalovaný nechal u sebe, že to je dělník, tak aby to nezůstalo tam. Ohledně firmy Trust Consulting, obžalovaný slyšel od I., že existuje tato firma a zabývá se také opravami zařízení i na Ukrajině a tady bude mít pobočku.

K tomu, že by v Xxx měla být nelegální výroba tabáku a že by v kamionech měly být převáženy cigarety, obžalovaný uvedl, že zaprvé nevěděl, že je to nelegální. Když se to dozvěděl, tak to s A. projednávali. Obžalovaný říkal, že tam je něco divného, že tam nejsou známky na cigaretách. Zeptali se na to I., ten říkal, že proto dělají ten doprovod a pak to jde do celního skladu. Potom odtamtud to jde do DutyFree. Obžalovaný osobně na to přišel v lednu. Konzultoval to se známým v Moldávii, který měl jít do společnosti Philip Morris nebo DutyFree a zjistit, jak to je. Čekali na odpověď. Známy, kterého se obžalovaný ptal, někam odjel a nějak čas rychle uplynul, měsíc a něco. Žádná informace se nedostala, pak se dostali sem a bylo to jasné. V lednu s A. mluvili o tom, že se mu tam něco nelíbí, jak to probíhá, opravovali nějaké stroje a začali to dělat ve velkém množství. I. obžalovaného požádal, aby se v Polsku spojil s někým, aby koupili něco na sušení tabáku. Tehdy to probírali, obžalovaný mu řekl, ať mu dá nějaké fotky, že to pošle domů, že zná v Xxx člověka, který je dealer od Philip Morris pro Moldávii. Chtěl od něj potvrzení, že se to vyrábí pro DutyFree, aby získal aspoň nějakou informaci. S V. obžalovaný mluvil o tom, že když ho naposledy doprovázel, dohodli se, že se zeptá toho řidiče, co má převzít přívěs, zda je pravda, že potom s tím jede na celní sklad. V. obžalovanému tehdy neodpovídal, tak tam jel, aby to zjistil. Vracel se, ale nedojel tam, protože je sebrali. Neprobírali dopředu, co by se stalo podle toho, co by zjistili, jenom si řekli, že to zjistí, buď půjdou na policii nebo by museli něco udělat, protože sami by se mohli dostat do problémů. Mysleli si, že to je legální, nechtěli tomu věřit, proto čekali na tu odpověď. Když obžalovaný doprovázel kamiony, nevěděl, co v nich je. Věděl, že tam je drahé zařízení. Naposledy, to už věděl, i předtím to jednou věděl na konci ledna, kdy to bylo stejné. Obžalovaný si myslí, že pan H. nevěděl, co se vozí. Když obžalovaný doprovázel ty vozidla, měli celkem 2-3 místa, doprovázel je v Xxx, obžalovaný do toho areálu nevjížděl, jenom jel kolem a říkal, že jede. Jeli nějakých 70 km, plus minus 10 km. Tam je nějaká restaurace s parkovištěm. Ta obec se jmenuje Blatná, Sídlice nebo tak, pak ještě jedno místo za Pískem, to je na jih. Obžalovaný měl najít nějaké klidné místo, kde nebudou žádní zloději, protože zařízení bylo drahé, takže takhle vybíral to místo, kde podle svého názoru říkal, že to je tak nějak dobré. Ta dvě místa vybíral obžalovaný osobně. Potom obžalovaný odjel a co bylo dál, neví, dohled nikomu nepředával. Časy, kdy jezdili na ta místa byly různé, to bylo v závislosti na tom, jak I. řekl, kdy má auto vyjet. Jezdili v různou dobu, ale bylo to všechno jen párkrát. Obžalovaný se nebavil s řidiči, H.. se neptal, kam dál pokračuje a další nezná. Jednou byl obžalovaný něco vyzvednout i na Moravě, Horky, ale neví co. Obžalovaný si nepamatuje, zda někdy od I. dostal pokyn s označením, popisem, registrační značkou kamionu. Toho 3., pokud V. řekl, že šel za řidičem, kamion doprovázel obžalovaný a V. přijel potom. Nebylo to obvyklé, chtěli se zeptat toho řidiče. R. řekl, že tam připojí ten návěs a někdo to vyzvedne. V. si měl promluvit s řidičem, zda opravdu jede na celní sklad. Jinak nikdy ve dvou nebyli. Byl to jediný případ, kdy měl V. komunikovat s řidičem. Obžalovaný z místa odjel pryč, protože takové pokyny měl od I., že doprovodí auto a pak to není jeho věc. Potom se vracel kvůli tomu, že se chtěl setkat s V., aby mu řekl, co řekl řidič. Na telefon neodpovídal a obžalovaný chtěl vědět odpověď.

- 4. Obžalovaný D. L.** nejprve k věci prostřednictvím svého obhájce sdělil, že se cítí být nevinný. Pokud jde o trestné činy, které jsou mu kladeny za vinu, obžalovaný jako mezinárodní dopravce a řidič kamionu obdržel zakázku na převoz zboží. Tím zbožím neměly být cigarety, neměl žádné povědomí o tom, že by měl vést jakékoliv nelegální zboží. Pro něj to byla to zcela běžná zakázka, odmítá jakoukoliv vinu, že by se podílel společně s ostatními na trestné činnosti. Další obžalované v této věci ani nezná.

Dále v rámci svého výsledku obžalovaný ke své osobě uvedl, že je ženatý a má 2 plnoleté děti. Vyživovací povinnost k nim nemá. Bydlí v xxx na adrese Xxx. Je zaměstnán u jedné soukromé firmy jako řidič kamionu, jezdí po celé Evropě. Měsíčně si vydělá 1,5 tis. EUR. Hodnotnější majetek nemá. Alkohol ve vyšší míře nepožívá, návykové látky neužíval. S psychickými obtížemi se obžalovaný neléčil. Nikdy nebyl trestně stíhán.

K trestní věci obžalovaný samostatně uvedl, že dostal příkaz v Chorvatsku, aby do ČR vezl stroje. Po příjezdu do ČR měl odpojit návěs a vrátit se, aby počkal, až budou stroje hotové, opravené, aby je zase přivezl zpět. Přijel do ČR, resp. obžalovanému dali vědět, že stroje jsou hotové či je připravený návěs, že poveze zpátky hračky. Sem vezl stroje a zpátky měl vézt hračky. Když obžalovanému dali vědět, že je návěs naložený a že si ho může vyzvednout, tak přijel tam, kde původně návěs zanechal, připojil ho. Dostal nějaké papíry. Byl tam nějaký člověk, kterého obžalovaný v životě neviděl. Něco mu říkal, ale obžalovaný mu nerozuměl ani slovo, takže připojil návěs a v tom se objevila policie. Obžalovaného vyslechli a potom ho pustili. On se do návěsu nedíval, čekal na papíry. Řekli mu, že tam jsou hračky, bylo mu to celkem jedno. Nevěděl, že tam jsou cigarety. Jenom čekal na CMR, aby vyrazil. To je normální po celé Evropě, že se takhle střídají návěsy. Když obžalovanému dají vědět, že je některý naložený a připravený, tak tam jede, připojí ho a odjede.

K dotazům obžalovaný dále uvedl, že zadání úkolu proběhlo tak, že mu volala jedna chorvatská spedice, pán se jmenoval S.. Název firmy si nepamatuje, nějaký německý název měla. Písemné podklady, jako e-mail, datové zprávy nedostal, bylo to pouze telefonicky. Je běžné, že se zakázky přijímají touto formou bez jakýchkoliv podkladů. Obžalovaný zakázku vykonával osobně, má svůj kamion v majetku a jako osoba reaguje na tyto objednávky. Ohledně kamionu MAN s RZ: XXX obžalovaný uvedl, že jako soukromník měl firmu a ten kamion byl firmy. Nebyl přímo jeho, ale té firmy. Firma se jmenuje Jasen Patkovac d.o.o. Návěs s RZ: XXX byl také ve vlastnictví společnosti Jasen Patkovac d.o.o. Společnost se zabývala jenom převozem, měla jedno vozidlo, pracoval v ní jen obžalovaný. Byl jediným vlastníkem. Měl daňovou kontrolu, našli tam nějaké nesrovnalosti a vyměřili mu vysokou pokutu, kterou nemohl platit, takže musel zrušit firmu. Obžalovaný se odvolával, měl na to i advokáta, ale oni neuznali odvolání a řekli, že ta firma musí skončit, takže byla vymazaná a už neexistuje, žádný jiný majetek firma neměla. O osud kamionu se pak obžalovaný zajímal, když byl zajištěn v ČR, protože neměl s čím pracovat. Firma se musela zlikvidovat, a protože se mezitím stalo to, co se stalo tady, obžalovaný se zaměstnal u jiné podobné firmy. Snažil se komunikovat s českými orgány činnými v trestním řízení ohledně zadržení toho kamionu. Mluvil s prvním ex offo advokátem. Vrátili mu z kamionu všechny osobní věci a potom dostali zprávu, že byl změněn obhájce, takže potom jednal se svou obhájkyňou, co má udělat, aby dostal kamion zpátky a měl s čím pracovat.

Toto byla jediná zakázka, kterou dostal od S.a. Obžalovaný si nemůže pamatovat, kolikrát byl v posledních letech v ČR pracovně, protože jezdil skutečně po celé Evropě, kde byla práce, tam jezdil. Ohledně odpojení návěsu, je normální, že obžalovanému řeknou, ať zastaví na parkovišti, odpojí návěs a až to bude naložené, že si pro něj má přijít. Buď pro plný návěs, nebo prázdný návěs. Ze spedice mu někdo donese doklady a až přijede na vykládku, tak je zase předá spedici. Obžalovaný si již přesně nepamatuje, kolik času uplynulo mezi tím, co návěs v ČR odstavil a pak znovu připojoval, možná tak půl dne. Do ČR jel sám, byla tady jenom manželka obžalovaného, protože jí volal. Obžalovanému se něco pokazilo na kamionu, tak ji požádal, aby mu přivezla nějaké díly a náradí, aby to mohl opravit. Kamion opravoval tady v Praze na parkingu u nějaké restaurace, ale nepamatuje si, jak se jmenovala. Byl problém se vzduchem v brzdách. Obžalovaný odjel na jiné parkoviště, ještě než tam dojel, tak už cítil, že brzdy nefungují. Následně uvedl, že nejdříve přijel na to parkoviště, odpojí, jel na druhé parkoviště a když chtěl znovu odjet, zjistil, že brzdy nefungují. V servisu mu řekli, že odešla nějaká membrána Manželka obžalovanému dovezla jeden ventil, a to je i vidět na kamionu, že je nový, ten vyměnil. Kamion obžalovaný opravoval v době, kdy byl bez návěsu. Závada se objevila v ČR, když odpojí návěs, pak sedl do kamionu, zjistil, že mu nejde zvednout sedadlo, tak zjistil, že je to problém se vzduchovými brzdami. Volal do Chorvatska a ptal

se, co by to bylo a který ventil by to byl a pak mu ho manželka přivezla. Manželka byla v Záhřebu, cesta trvala 7-8 hodin. Závada obžalovanému znemožňovala jízdu, byl nebezpečný. Nenechal si závadu opravit tady, protože neměl čím zaplatit. Ten ventil stál okolo 100 EUR.

Obžalovanému ve spojitosti se stroji nebylo nic řečeno, resp. ano, až budou hotové. Mezitím jej informovali z chorvatské spedice, že má tady připravené ty hračky. V podstatě nevěděl, jestli něco poveze zpátky, buď něco mají, nebo nemají, někdy ho pošlou 100 km pro jiný náklad. Když odpojoval návěs, tak nevěděl, že něco poveze zpátky. Neví, za jak dlouho obžalovanému volali, že poveze ty hračky, když obžalovanému volali, tak jim říkal, že má porouchaný kamion a neví jak dlouho bude trvat oprava. Obžalovaný si již nepamatuje, jestli měl návěs vyzvednout na stejném místě, kde ho zanechával. K dotazu, jak je možné, že obžalovaný někde nechá návěs, který si má někdo odvézt a pak náhodně do toho samého návěsu je naložen jiný náklad, pokud to není předem domluvené, obžalovaný uvedl, že vždy jezdí se stejným návěsem, ale nikdy neví, když je na nějakém místě, jestli se podaří sehnat nějaký náklad nebo ne. Je to zcela normální. Obžalovaný nedokázal vysvětlit, jak se do návěsu mohly dostat hračky, když se jednalo o novou zakázku a nebylo to předem domluvené, když sám na jiném parkovišti opravoval kamion, uvedl, že je čistý volant, převozce, řeknou mu to a to, tam a tam. S tím návěsem podle obžalovaného někdo jezdil, jemu volal speditér a řekl, že návěs bude tam a tam a budou naloženy hračky, dostane všechny papíry a jede. Ten speditér měl nějaký německý název, už nefunguje, obžalovanému dokonce dluží peníze, byla to ta stejná spedice, kde byl S.. S touto firmou měl zkušenost, jednou vezl něco z Chorvatska do Slovinska a platili, dlužná částka je z tohoto případu. Návěs nebyl zamčen, nemůže se zamknout, nebyla tam žádná plomba. Zboží je pojištěné a návěs je pojištěný. Obžalovaný když předává zboží, předá všechny papíry, je tam i technický průkaz k návěsu. Obžalovaný zboží ani nezkontroloval, v okamžiku, když obžalovanému ten pán přinesl CMR, přišla policie, takže on CMR ani neviděl. Ten člověk něco říkal, ale obžalovaný se nesoustředil, protože ví, že nerozumí, je možné, že povídal něco rusky o skladu, pak přišla policie. Co se týče těch strojů, to kontroloval. To všechno bylo zabalené ve fólii. Stroje vezl obžalovaný ze Slovinska z Lublaně. V době, kdy odjížděl z Chorvatska, nevěděl přesné místo a čas, kde bude ten návěs odpojen, o tom jej informovala telefonem spedice. Obžalovaný neviděl, kdo návěs odváží. Spedice garantuje, že se návěs vrátí, to je věc speditéra. K dotazu, jak mohl slíbit zakázku na hračky bez návěsu obžalovaný uvedl, že to je věc zmocněnce. Pro tuto konkrétní spedici jel obžalovaný do ČR jen jednou. Obžalovaný byl v ČR vícekrát, s tímto kamionem byl i v servisu, byla to obdobná závada, v servisu řekli, že to opravili, ale obžalovaný myslí, že ne, protože když jel podruhé, tak se stalo to, co se mu stalo teď a opravil si to sám a komunikoval se servisem v Chorvatsku, může to doložit, protože si závadu fotil a posílal jim to. V obou případech byla v ČR manželka obžalovaného, protože nemluví cizím jazykem. S tou závadou byl v servisu ještě ve Slovinsku. Při první závadě v ČR, když dával kamion do servisu již obžalovaný nedokáže říci, s jakou zakázkou zde byl, je pořád za volantem. Pamatuje si, že v prvním případě byl u vykládky i nakládky, zboží bylo nakládáno v Chorvatsku, jednalo se o nějaké komerční zboží na paletách, zpátky jel prázdný. V termínu 20.2.-21.2., kdy byl automobil v servisu, vykládal obžalovaný v Rakousku a do ČR jel prázdný, měl naložit zboží a ukázala se porucha, měl je pro zboží, že porouchal se kamion tak se vrátil do Slovinska do servisu.

Pokud byl návěs obžalovaného zachycen někde v ČR, mohl cestovat i bez kamionu obžalovaného, záleželo, jak to speditér dohodl. Kromě již uvedeného do ČR obžalovaný ještě vezl nějakou techniku, je to všechno zamotané v igelitu, jednou nebo 2x něco vezl, ale jednou jel určitě prázdný. Obžalovaný když přebírá návěs, tak vždy kontroluje zadní stranu, jestli je tam CMR a podle ní papíry, ale tenkrát (*pozn. v den zadržení*) si nepamatuje, byl to hrozný zmatek. Pana V. obžalovaný mimo přinesení těch papírů nikdy neviděl. Nikdy neviděl pana U. ani pana H... Obžalovanému se nikdy v souvislosti s ČR nestalo, že byl za ním někdo šel a ptal se na něco jiného při přebírání návěsu.

5. **Obžalovaný R. H.** nejprve k věci prostřednictvím svého obhájce sdělil, že je řidič kamionů, který normálně vozí, vozil nejenom v ČR, ale i jinde v zahraničí, tam, kam dostal pokyn, tam jel, odvezl zboží a nic víc, zkontroloval, jestli má CMR, které mu říká, co tam za zboží je, že tam může být i x

kusů něčeho, tak zkontroluje, jestli tam x kusů něčeho je, ale není oprávněn nic rozbalit. V žádném případě nemůže obžalovaný říct, že organizoval nějakou dopravu, jezdil tam, kam dostal za úkol.

Dále v rámci svého výslechu obžalovaný ke své osobě uvedl, že je ženatý a má 3 děti. Starší syn je plnoletý, má 14letou dceru a syna, který má 3 roky a 7 měsíců. Bydlel s nimi ve společné domácnosti s těmi mladšími dětmi. Se starším synem ne, protože pochází z prvního manželství. Manželka a děti jsou skoro úplně závislé na příjmech obžalovaného. Před přicestováním do ČR, bydlel na Ukrajině v xxx. Jeho rodina se nachází vxxx, kde mají trvalé bydliště. Co se týče hodnotnějšího majetku, vlastní tam byt, ve kterém bydlí. Na Ukrajině pracoval 11-12 let jako řidič kamionu. Poslední 2 zaměstnání měl oficiální a ty předtím byly neoficiální. Vydělal si 800-850 dolarů měsíčně. Záleželo na tom, jestli ty peníze skutečně dostal. Dluhy nemá. Měl v podstatě problém dostat plat tak, jak mu bylo slíbeno, protože tam bylo hodně různých srážek, ale bylo to tak tak. Co se týče alkoholu, občas, ale podle práce nemá možnost pít alkohol. Návykové látky neužíval. S psychickými obtížemi se neléčil. Trestní stíhání doposud neměl.

K trestní věci obžalovaný samostatně uvedl, že je obviněn z toho, že neplatil daně, ale nemůže pochopit, jaké daně měl platit a za co. Obžalovaný je řidič z Moldavska, pracoval jako obvykle a nic neobvyklého tam nebylo. Pracoval v té poslední firmě a chtěl dát výpověď, protože nedostával peníze, jak mu bylo slíbeno a najednou mu zavolał jeden kolega, se kterým se seznámili, když stáli v jedné frontě. Zeptal se obžalovaného, jestli má práci a mluvili o tom. Obžalovaný mu říkal, že sice pracuje, ale že není spokojený, že pořád má srážky z platu. Kolega obžalovanému řekl, že ve městě Xxx, jeden jeho známý potřebuje řidiče. Obžalovaný odjel do Xxxa, zavolał mu ten člověk. Tam se potkal s těmi lidmi na nádraží. Šéf firmy, který se jmenuje A., vyzvedl obžalovaného z toho nádraží a odvezl jej na pracoviště do garáže. Stálo tam cca 10 kamionů. On obžalovaného přivedl ke kamionu značky Mercedes. Řekl, že to bude jeho auto a předal mu papíry k autu. Pak obžalovanému řekl, že má jet do města Rybnica, aby tam proběhla nakládk a obžalovaný začal pracovat. Vozil různé náklady, např. vozil armaturu do Wroclavi. Pak tam bylo ještě další město v Polsku, které se jmenovalo jako Jindřichovice, nepamatuje si přesně. Je tam závod na výrobu fragmentů pro nábytek. Pak obžalovanému zavolał šéf, že má přijet sem do ČR a pak tady to dopadlo tak, jak to dopadlo.

K dotazům obžalovaný dále uvedl, že ten kolega, co mu nabídnul práci v Xxxu byl jeden Ukrajinec, který se jmenoval D. a pocházel z xxx. Říkal obžalovanému, že také pracoval pro tu firmu, která se jmenuje DIAUTO-TRANS. Příjmení A.a obžalovaný nezná. Když měla být nějaká zakázka, byli v kontaktu občas přes telefon, občas obžalovanému volal nějaký speditér. Obžalovaný neměl číslo uložené v telefonu. Ve společnosti DIAUTO-TRANS obžalovaný pracoval zhruba od začátku listopadu 2021, první měsíc byl celý na cestách, pak se vrátil na firmu. V prosinci 2021 obžalovanému šéf A. řekl, že auto má nechat v ČR a sám má odjet domů. Po silvestru, po novoročních svátcích, od něj dostal pokyn, že se má vrátit znovu do ČR a tady pracovat a obžalovaný nasedl do autobusu a odjel do ČR. Proběhlo to tak, že zavolał A. a řekl, že to auto má předat S.ovi (*pozn. obž. U.*), předat dokumenty k autu a klíče, tenkrát se seznámili. V polovině ledna 2022 se obžalovaný vrátil a auto znovu od S. převzal. V průběhu té doby nedošlo k žádným změnám na vozidle nebo návěsu.

Obžalovaný si je vědom, že došlo ke změně registrace vozidla. Když tím autem jezdil, porouchalo se, bylo tam něco s motorem. Více než 70 km se nedalo jet. Řekli mu, že má odjet do Moldavska a že to auto tam opraví. Nepamatuje si, jak dlouho byl doma, asi cca týden. Pak přijel, převzal to auto a vrátil se sem. Tady obžalovaný pracoval a byl zatčen. Obžalovaný se dozvěděl, že proběhla změna registrace a zeptal se na to šéfa A.a a ten řekl, že to auto bude předávat do pronájmu, že ho bude pronajímat. Obžalovaný si nepamatuje přesně, kdy tato informace zazněla, ale předpokládá, že o změně registrace se dozvěděl po opravě auta. Po změně registrace obžalovaný pokyny k práci dostával od jiného člověka. Neviděl tu osobu a neví, o koho se jedná. Obžalovaný se seznámil se S. a A. (*pozn. obž. V.*), a zná toho svého šéfa. Jinak žádnou další osobu nezná. A. byl šéfem i potom. Od ledna 2022 se na něj obracel jen v případě nějakých poruch s autem, ale pokyny dostával od té

osoby, kterou nikdy neviděl. A. obžalovanému řekl něco, jako že mu zavolá nějaká osoba zřejmě z expedice, že od ní bude dostávat pokyny ohledně práce. Obžalovaný byl vyplácen v hotovosti, po lednu 2022 se po nezměnilo, stále ho vyplácel A.. Obžalovaný nic divného v té situaci neviděl a podřídil se těm pokynům.

Obžalovaný, když začal pracovat pro zmíněnou firmu, vezl nějaké zboží z Polska do Moldavska, do Xxxu, je to mimo území Evropského hospodářského prostoru, takže by o tom měla být evidence u celníků. Byl to přechod Korčava v Polsku a z Ukrajinské strany to jsou „šeheni“ a Krakovec. Bylo to v listopadu 2021. Když obžalovaný překročil hranice v Korčavě, žádný problém nevznikl, ale problém, že musel auto opravovat, ten vznikl později.

Jméno N. M. obžalovaný nezná. Spoluobžalovaného U. obžalovaný viděl asi 4x. Dvě příležitosti popsal a další byly tak, že měl nějaké špinavé oděvy, které chtěl vyprat a obrátil se na pana U., jestli mu s tím nepomůže. On s tím pomohl, vyzvedl to od obžalovaného a pak mu to vrátil a zároveň mu přivezl doklady, které umožňovaly vjezd na území Itálie a Rakouska. Někáká povolení k cestování do Itálie a Rakouska. Bylo to na nějakém parkovišti, byla tam nějaká benzínka, ale nepamatuje si přesně, kdy to bylo. Bylo to až po lednu 2022. Se spoluobžalovaným V. se obžalovaný viděl 5x při přepravách, s nikým jiným při přepravách nekomunikoval. Obžalovaný panu V. pomáhal s tím, že potřeboval dostat minibus na STK. Bylo to tak, že obžalovaný byl na parkovišti, pan V. přijel osobním autem, vyzvedl obžalovaného a odjeli, koupili na benzínce dálniční známku. Potřeboval dalšího řidiče, aby dostal to auto na STK. Obžalovaný si nedokáže vysvětlit, jak je možné, že firma, pro kterou jezdil tvrdí, že u firmy nepracoval.

Obžalovaný do ČR nikdy žádný náklad nepřivezl. Docházelo asi jenom 2x nebo 3x k tomu, že když mu zavolali, dopravil návěs na parkoviště. Pokyn dostával od osoby toho speditéra a rovnou od této osoby dostával informace o tom, kde má návěs vyzvednout a kam ho dopravit. Měl ten přívěs vyzvednout v Xxxch a měl to nechat na nějakém parkovišti. Není místní, tak neví, kde se to nachází. Dostával souřadnice toho místa. Bylo to v roce 2022, nejspíš v únoru, bylo to asi po týdnu ty jednotlivé události, možná po týdnu a půl. V mezidobí obžalovaný čekal v autě, jiné zakázky neměl. Takové čekání je pro obžalovaného obvyklá věc, i na Ukrajině. Nestál celý čas, dostal i pokyn, aby odjel do města Horka nad Moravou, že se tam musí něco naložit a odvézt. Neví, co to bylo za náklad, vypadalo to jako něco kovového jako nějaký stroj a musel to odvézt do Xxx. Trasy mezi Xxxami a místem, kde odstavoval návěs byly dlouhé asi 60 km, 2x to bylo stejné místo, kde byla nějaká restaurace a když to bylo potřetí, to bylo někde v okolí města Písek. V tomto období obžalovaný neměl žádnou jinou zakázku, která by se netýkala Xxx. Obžalovaný se jednou díval, co převáží a podle něj to vypadalo jako hračky. Doklady k nákladu dostával, předával mu je A.. S panem V. mluvili o tom, co je v Xxxch, co se tam nachází. On obžalovanému vysvětlil, že tam je sklad. Co se týče toho, co převáží, obžalovaný neměl důvod k tomu, aby se na to ptal. Viděl ty nápisy, to mu stačilo. To bylo asi v tom únoru 2022. V den zadržení obžalovaný připojil návěs k tahači a odvezl ho, areál Xxx měl dvůr, uvnitř nikdy nebyl. Viděl jen, že tam stojí palety zabalené do něčeho černého. Obžalovaný viděl, že po ČR jeho auto doprovázelo auto S., věděl o tom předem, nebylo to vždy, ale věděl, že ho může doprovázet. Řekl mu to i šéf, ale důvod mu nesdělil. Obžalovaný se S. na nic neptal, on mu také nic neříkal, bral to jako normální věc. V nákladní dopravě je obvyklé, že doprovází nákladní automobil někdo jiný, pro Ukrajinu je to pravidlo a předpokládá, že v Evropě je to stejně. Obžalovaný nevěděl, že má S. něco společného s areálem v Xxx, v areálu ho neviděl, měl vozidlo Volkswagen, obžalovaný ho viděl, že mu tím autem něco přivezl, tak věděl, že tím autem jezdí. Nejednalo se o skrytý doprovod, byl zcela otevřený.

Obžalovaný dle svého názoru neudělal nic špatně, neudělal nic protiprávního.

6. **Obžalovaný A. V.** nejprve k věci prostřednictvím svého obhájce sdělil, že se pohyboval v areálu, kde probíhala výroba, ale do zhruba poloviny prosince se tam seřizovaly stroje, aby bylo možné udělat výrobní linku. V žádném případě nelze říct, že se tam vyrábělo. Stroje měly být odvezeny někam jinam. Co se týče zboží, které bylo zadrženo v lednu, obžalovaný nezpochybňuje, že v areálu byly naloženy nějaké krabice, ale byly to krabice, které přijely do areálu v době, kdy on tam nebyl,

nebo aspoň mu to bylo řečeno. Tyto krabice z areálu odjely a nevěděl, co to je. V areálu měla probíhat výroba, ale zároveň tam mělo být skladování věcí pro různé zákazníky. Obžalovanému bylo řečeno, že v době, kdy byl prokazatelně mimo ČR, tam jeho šéf nechal uskladnit krabice, které šly pryč. Nevěděl, co je v těchto krabicích a nevěděl, jak tyto krabice vznikly. Co se týče zboží, které bylo zadrženo v březnu, tam nepopírá, že věděl o tom, že tam jsou cigarety a že věděl o tom, že tyto cigarety byly vyrobeny v areálu. Popírá však skutečnost, že by tyto cigarety byly určeny na jakýkoliv export, naopak zastává stanovisko, že podnikl kroky, aby se tyto cigarety v žádném případě nedostaly do volného obchodu. Nesouhlasí s tím, že by vědomě porušil jakékoliv práva k ochranné známce a zejména zastává stanovisko, že cigarety nebyly nijak distribuovány, a to přes to, že došlo k jejich zadržení 3. března.

K trestní věci obžalovaný samostatně uvedl, že v roce 2020, když se otevřely hranice, byl v Oděse a tam pracoval 3 měsíce a na konci se seznámil s I.. On se obžalovaného zeptal, pokud se naskytne nějaká práce, jestli má zájem, že by pracoval. Obžalovaný odpověděl kladně, I. mu zavolał někdy v březnu. Nejdřív se zeptal, jak dlouho může pobývat v Evropě s moldavským pasem. Obžalovaný vysvětlil, že má i rumunský, takže může zůstat dlouho. I. řekl, že pokud by obžalovaný chtěl, může pracovat v Evropě. Obžalovaný se poradil s manželkou a zavolał, že ano. I. mu řekl, že by tady chtěl založit firmu, potřebuje k tomu prostory, potřebuje nějaký sklad, protože se zabývá opravami jakéhokoliv zařízení. Obžalovaný řekl, že by byl nerad, aby jej nějakým způsobem podváděl, aby to bylo všechno OK a on řekl: *Mám firmu, já už dlouho podnikám, jestli chceš, tak si to zkontroluj.* Obžalovaný se podíval, že jeho firma existovala. I. obžalovanému řekl, že je k tomu potřeba, aby na policii získal potvrzení o beztrestnosti a ověřil to u notáře. Vyřídil to a přijel do Prahy autobusem. Zavolał a bylo mu řečeno, že na něj bude čekat jistý K., má to být I. pravá ruka. Když už byl obžalovaný blízko, zavolał, že je v Praze. I. mu řekl, že K. má nějaké problémy s nemocnou manželkou na Ukrajině a uvedl adresu, kam má obžalovaný přijít. Tam se setkal se S. na Xxx a po několika dnech přijeli ti, co se zabývali tou firmou. Obžalovaný nikdy nezakládal firmu, nemá ponětí, jak se to dělá. Vozili jej, I. volal, kam a kdy má přijít. Setkal se s ním a založil firmu, pak chodili na poštu, do banky a celý ten postup. Když se s ním kontaktoval, řekl obžalovanému, že to bude chtít tak na rok, že by potřeboval k pronájmu. Chtěl tam udělat nějaké úpravy. Říkal, že to zařízení, které se opravuje, že ho převezou, že zatím co provádí úpravy, že si dělá svůj areál a mezitím si něco pronajmou. Pak uvidí, že buď to bude na něho, nebo to pak zruší. Tak 15. května uzavřeli smlouvu v Xxx, podepsali to a původní, ti se tam zdrželi nějaký měsíc. Měli tam nějaká zařízení, to, na čem dříve pracovali. Pak tam přišlo nějaké zařízení, přijeli mechanici, začali pracovat. I. obžalovanému řekl, že pokud chtěl sedět tam a třeba pomáhat s jídelm a tak, nějaká ta ložiska, řemeny a to, co je potřeba. Šlo o náhradní díly, aby s tím pomáhal, že by dostával o něco víc. Původně sliboval 800 EUR měsíčně. V Moldávii je tak běžné 150 EUR za měsíc. Obžalovaný má 2 děti, starou matku, tak souhlasil, aby měl práci. Řekl mu, aby všechno bylo čisté. Pracovali tam, vozili tam vybavení, zařízení, opravovali to. To, co nebylo hotové, to tam nechávali, jinak to nakládali. Na konci někdy v září, dorazilo to zařízení. Ono to bylo něco jako puzzle, skládalo se to. Nevyznal se v tom. Hoši, co tam pracovali, udělali takový seznam. Bylo tam hodně náhradních dílů a začali to opravovat. Zpočátku dělali jednu věc, to byla jejich první. Začali to spouštět poté, co to opravili. Udělali nějaké 4 bedny, nebo krabice cigaret a pak začali dělat druhou část. Ta druhá část byla problematická, hrozně dlouho se trápili. Nakonec to udělali a ty bedny protáhli přes druhý spoj. Obžalovaný zavolał I. a ptal se ho, co to je. On řekl, že je to objednávka pro Svaz nezávislých států, a řekl, že cigarety, které tam projíždějí strojem, že budou zničeny. Když už oba stroje fungovaly, obžalovaný pomáhal s jídelm. Bylo potřeba vyrábět palety, také dávat pozor, jestli to funguje. Začátkem prosincem hoši odjeli domů. Obžalovaný tam zůstal ještě nějaký týden, někdy do půlky prosince a volal I. a řekl mu, že chce domu, I. řekl, že není problém. Někdy po Novém roce, někdy 17. nebo 18. se obžalovaný zase vrátil a když tam přišel, tam u vchodu je menší prostor, tam byly palety, na nich bedny a krabice. Viděl, že tam někdo byl. Zavolał I. a ptal se ho proč, když odjížděl, bylo vše normální. On mi na to řekl: *To nic. Pokud ti to vadí, překáží a jsi z tobo naštvaný, obal to fólií a příprav to na přepravu, aby to nespadlo.* Někdy 21. obžalovaný nakládal a zase nějaké 2 týdny tam seděl. Pak mu řekli, že má očekávat nějaké lidi, to bylo začátkem února. Šel je vyzvednout a

když se vracel s těmi hochy, tak oni mu říkali, že až se budou blížit k tomu areálu, že jim má říct. Řekl jim to a oni z nějakého balíčku vyndali brýle, které měli a nasadili si je. Obžalovaný se ptal, proč to dělají a oni řekli, že mají takové instrukce a mají to tak udělat. Obžalovaný je tam odvezl a hned volal I.. On řekl, že to jsou Ukrajinci a Moldavané a že se dlouho nezdrží a pak, když tam uvidí zařízení, aby to neukradli. Oni přijeli a začali vyrábět cigarety. Obžalovaný hned zavolal I., nechápal, o co jde a měl strach. Má rodinu, nechtěl to. I. mu řekl, ať nemá obavy, že zboží půjde do celního skladu a pak do DutyFree. Obžalovaný si zavolal se S. a tu záležitost probírali. Když se setkali, tak obžalovaný z vnitřku vytáhl několik kartonů cigaret. Ukázal mu, jak to vypadá, co to je a S. řekl, že má někoho v Moldávii, zavolá mu a zjistí to. On odešel a obžalovaný zavolal I., že to dělat nebude, že nechce být šéfem těch prostor. I. obžalovanému řekl, že má nějaký problém na Ukrajině, ale že až přijede, že ty prostory už jsou hotové, že to všechno vyzvednou a pokud bude chtít obžalovaný dál pracovat, že bude pracovat a pokud ne, tak nebude. Obžalovaný čekal, až přijde, ale vyšlo to tak, že 3. šel a nakládal tu fúru a byl se podívat, kam to jede. Zaparkoval na tom místě, kde byli zadrženi. Přišel ten, co dnes vypovídal (*pozn. myšleno obž. L.*), obžalovaný ho viděl poprvé, vlezl k němu do kabiny a začal s ním mluvit. On řekl, že rusky nerozumí, že umí jenom chorvatsky. Obžalovaný se ho zeptal, jestli jede do celního skladu a v té chvíli byli zadrženi. Pokud mají policisté nějaké video, tam musí být vidět, že obžalovaný si právě přísedl a pak je položili na zem. Kdyby je policie nezadržela a kdyby obžalovanému řekl, že jede do celního skladu, tak se chtěl příští den podívat, zda tomu skutečně tak je, protože se obával, byl tam jako šéf a cítil, že tam je něco špatně. I. říkal, že je to všechno v pořádku, ale obžalovaný mu na konci nevěřil.

K dotazům obžalovaný dále uvedl, že I. zná z Ukrajiny, tam byl kvůli práci. Když obžalovaný dokončil práci, I. přišel vyplácet peníze a zeptal se, že kdyby náhodou nějakou práci měl, jestli s ním v práci bude obžalovaný pokračovat. Práce bylo málo, všechny hranice byly uzavřené, ale obžalovaný mu řekl, že pokud práce bude, půjde s ním. Když volal, tak říkal, že se zabývá opravami zařízení, dal obžalovanému webovou stránku na svoji firmu. Obžalovaný mu uvěřil a řekl, že pracovat bude. Obžalovaný si myslí, že I. je z Oděsy, je mu tak 50 let, vlasy nahoře nemá a měl také knírek, byl takový solidní. S I. se v ČR nesetkával, když obžalovaný přijel, tak mu I. řekl, že ho vyzvedne K., který je jeho pravá ruka. Když obžalovaný přijel do ČR, přijel na Xxxou, setkal se s O., který je ředitelem té firmy, a když jel k notáři, půjčil si auto od S.. Na dotaz, zda obžalovaného vozili, nebo jezdil sám, uvedl, že se s nimi setkal, řekli „přijed' tam“, také to bylo přes I., čas a místo, kde se měli setkat mu sdělovali. Z té společnosti to mohou potvrdit, protože se s I. kontaktovali a vždy se setkávali přes něj.

Obžalovaný byl v areálu v Xxx poprvé 15. 5., do ČR přijel v březnu a začali vyřizovat ty dokumenty kvůli založení firmy, bylo to v roce 2021 a někdy začátkem května to s tou firmou dodělali a obžalovaný byl jednatel firmy. Do areálu přijeli podepsat smlouvu, pokud proběhla nějaká prohlídka areálu, o tom obžalovaný neví, on jenom přišel a podepsal. Když to podepsali, tak šli dovnitř a prohlíželi si to, byl tam obžalovaný, člověk, kterému patří objekt, byl tam O. a ještě nějaká žena. Obžalovaný neví, jak probíhaly platby za nájem, to řešil I., obžalovaný neměl přístup k finančním prostředkům společnosti. Když obžalovaný zakládal účet, v bance s ním byl O., protože obžalovaný neumí česky, obžalovaný pak dokumenty přinesl do areálu. V areálu se stroje a mechanici objevili začátkem června, což obžalovaný následně upravil na červenec, obžalovaný to tam všechno uklidil, zavedl internet, sekal trávu, nějaké dva týdny tam pracoval sám. Neví, co přišlo za zařízení, na zpracování dřeva, nebylo to zřejmé. Oni přišli a začali pracovat, obžalovaný pomáhal s jídlom a dalším, co bylo potřeba. Stroje přivezl takový starší chlap, „strejc“, mluvil rusky a obžalovaný myslí, že to byl Ukrajinec, poprvé si od souseda půjčili nakladač a pomáhali mu s tím dovnitř. I. obžalovanému řekl, že to přivezou a že má nachystat místo, říkal, že se musí začít již pracovat, že náklady jsou velké. Obžalovaný se neptal, k čemu zařízení slouží, venku bylo hodně různých kovových věcí z toho starého a oni přijeli, řezali to, nakládali., zůstávali tam 5 – 6 dnů a řezali to. Obžalovaný tam byl, aby se to tam neukradlo. Jednou nebo dvakrát přivezli ještě další zařízení a oni nepracovali na jednom stroji, ale dělali to po částech. Byl problém s náhradními díly, některé se musely objednávat. Musely se kupovat různé kotouče, ložiska.

Obžalovaný si myslí, že první cigarety se začaly vyrábět od září, ale nedokáže to říct přesně. Na zprovoznění se podílely 4 osoby, byli to Ukrajinci, říkali, že jsou mechanici, svoji práci znali. Obžalovaný jim nepřekážel a neptal se jich, k čemu má zařízení sloužit. Obžalovaný neví, kdo mechaniky vyplácel, mechanici bydleli na místě a nikdo za nimi nejezdil. Obžalovaný jim zařizoval jídlo, I. mu řekl, že každý měsíc bude 800 EUR a když bude ještě pomáhat, bude to o něco více. Obžalovaný byl vyplácen tak, že tam byl člověk od I., který mu dával peníze. Po dvou, po dvou a půl měsících mu dali hotovost. Obžalovaný bydlel v areálu.

Poprvé se dozvěděl, že zařízení je na výrobu cigaret, když se vyrobily zkušební, stroje jsou z mnoha různých částí a nebylo to zřejmé. Materiál na výrobu cigaret na zkušební várku se objevil někdy v září, také to přivezl ten „strejc“, několikrát tam jezdil, když přiváželi ty stroje. Když to přivezli, všechno bylo zabalené ve fólii. Obžalovaný u těch pracovníků neseděl, byl ve městě pro potraviny, něco dělal venku, jezdil po městě a sháněl co bylo potřeba. Náklady na jídlo pro pracovníky a náhradní díly hradil obžalovanému ten člověk, co mu dával peníze. Ohledně vyrábění palet, poté, co začali, když obžalovaný pochopil, že je to stroj na cigarety, tam ta podlaha nebyla rovná a oni, když to zkontrolovali, tak říkali, že musí udělat nějakou plochu, aby to srovnali, a že je to potřeba udělat z mnoha dílů. Proto obžalovaný koupil prkna, oni mu řekli rozměry a obžalovaný to udělal.

Když se obžalovaný vrátil v polovině ledna a uvedl, že tam byly palety a na nich bedny, nevěděl, co v nich je. Když volal I. a začal se s ním hádat, tak on obžalovanému řekl, že tam jsou roušky a hračky a jestli to tam překáží, že to uklidí. Ty krabice tam nebyly, když obžalovaný na přelomu roku odjížděl. Následně obžalovaný krabice zabalil a odeslal se náklad, přijel pro to H.. Obžalovaný tam přijel 18. a 21. přijel H. a odvezl to. Kromě krabic bylo ještě jinak to, že na podlaze byl i tabák, několik palet na kompletaci cigaret jako papír atd. Obžalovaný neviděl, že by tam byly vyrobené cigarety. Nějaký materiál tam byl na té paletě, jak tam byl tabák, nebyly ještě vytvarovány, bylo to zvlášť.

Následně I. obžalovanému řekl, že přijedou nějací pracovníci a že je má vyzvednout, bylo jich celkem 8 a obžalovaný je vyzvedával dvakrát, vždy vezl 4 osoby, bylo to dva dny po sobě. I. dal obžalovanému adresu u Prahy, aby tam jel a vyzvedl je, jel pro ně vozidlem Seat Toledo. To vozidlo si obžalovaný pronajal v autoservisu. Byli to nějací Rusové nebo Kazaši. Když obžalovaný pracovníky vyzvedl, měli obálku a řekli, že až budou blízko, tak ať jim obžalovaný řekne. Řekl jim, že tam budou brzy, a oni si nasadili brýle. Ptal se proč, oni řekli, že je to tak potřeba. Obžalovaný v areálu zavolal I. a ptal se ho, proč to tak je a on řekl, že pracovníci tam dlouho nezůstanou, aby něco neukradli a aby místo nepoznávali. Na místo převzetí, odkud pracovníky obžalovaný vyzvedával, je přivezl J. Obžalovaný dostal geolokaci, kde se s nimi má setkat, šel tam a čekal, až se dostaví. Oni sami přišli k autu. Pokud ostatní spoluobžalovaní vypovídali, že naopak osoby, které je vezly, jim daly ty brýle, obžalovaný neví, proč tak vypovídali. Ví s jistotou, že brýle si nasadili sami, nikdo jim je nedával. Obžalovaný se s ničím takovým dřív nesešel. Když pracovníci přijeli, tak obžalovanému dali mobilní telefony. J., co přijel autem, tak říkal, že tašky, tím myslí obžalovaný všechno co měli, telefony a tak, se mají předat S.ovi. Obžalovaný se pak setkal se S.m a dal mu ty tašky, volal I. a ptal se, proč nesmí být ve skladu, I. mu řekl, že to tam nesmí být. Obžalovaný přesně neví, kolik toho bylo v tašce, do té tašky se nepodíval. Doklady měli pracovníci u sebe, obžalovaný neví o tom, že by je odevzdávali později. Pracovníky obžalovaný osobně neznal, viděl je poprvé a ani v průběhu doby je nepoznal blíže. Zná jejich jména, protože bydleli společně, pracovali však sami. Ke konci, když byl volný čas, tak jim pomáhal. Znal je podle jména, ale nevěděl, odkud jsou. Pracovníci po příjezdu sami věděli, co mají dělat, přijeli 2. nebo 3.2., ještě tam něco opravovali a pak začali pracovat. Pracovali dva nebo tři dny, pak se to tam rozbilo a zase to opravovali, ty opravy dělali přímo pracovníci. Pracovali od rána do večera, obžalovaný neví, kolik hodin. V neděli odpočívali, pracovníci měli možnost odtamtud odejít. Nechodili ven, seděli uvnitř, kdyby chtěli, šli by. Pokud se spoluobžalovaní vyjadřovali, že se nemohli dostat ven, k tomu obžalovaný uvádí, že na dveřích byly stahovací rolet, mohli si je zvednout a mohli jít, zavření nebyli. Pracovníci neměli klíče od areálu a jídlo jim nakupoval obžalovaný. Televize byla umístěna uvnitř v místnosti. Pracovníci věděli, že na Ukrajině vypukla válka, měli televizi a internet.

K dotazu, kolik za měsíc odešlo zásilek, když tam byli pracovníci, obžalovaný uvedl, že hodně málo, protože se to neustále rozbíjelo. Už si začal dělat starost, bylo tam něco divného, spálil se tam nějaký motor a věděl, kde se dá koupit nový, ale nekoupil ho, aby natáhl čas, aby nemusel z těch prostor odcházet. Neodváželo se skoro nic, odvezlo se až na konci, když je zadrželi. K zásilkám, 21. přišel R. a vyvážel roušky, 23. 2. obžalovaný nakládal zabalené, omotané hračky, pak do zadržení obžalovaného neodešla z areálu žádná zásilka.

Zda se obžalovaný podílel na samotné výrobě cigaret a expedici, k tomuto uvedl, že když měl volno, tak klukům pomáhal. Na přípravě k odvozu se nepodílel, balili a připravovali to kluci. Na zásilce ze začátku března, ze dne zadržení, na jejím odeslání se obžalovaný nepodílel. Jen vyzvedl CMR, viděl, že tam je něco špatně, chtěl to dát tomu, který říkal, že to poveze dál do celního skladu, vzal to k sobě, aby se kamion nehnu z místa. Přišel na místo, CMR dal řidiči a zeptal se ho, jestli jede do celního skladu a už byl na zemi. CMR obžalovanému dával ten člověk, co mu dával peníze, dával mu je vždy ve městě Plzeň, tam se setkávali a obžalovaný to předal řidiči. V Plzni se scházeli na parkovišti, ten člověk zavolal a zeptal se, kde obžalovaný zrovna je a předal mu to. K počtu CMR, při každém výjezdu z areálu to obžalovanému dával a obžalovaný to dával řidiči. Původně tam byly ty strojky nebo autíčka, to mu také dal, pak když přišel, tak tam byly ty roušky a hračky, to mu také dal. Tohle bylo poprvé, co šel obžalovaný za řidičem přívěsu a hovořil s ním. Řidič už dokončil připojení návěsu, obžalovaný přišel, vylezl do kabiny, dal mu CMR a zeptal se ho, jestli jede na celní sklad. Kdyby řekl, že nejede na celní sklad, obžalovaný by se obrátil na policii, zavolal by na číslo 155 nebo jak to je. Kdyby řekl, že jede na celní sklad, jel by za ním a sledoval ho, muselo by tam být napsáno, že přijel do celního skladu, tam by za ním už nemohl, ale byl by v klidu.

Klíče od areálu dal obžalovanému majitel prostor, obžalovaný je vzal k sobě a pak ten člověk od I., co dával obžalovanému peníze, si je vzal, protože je potřeboval. Klíče tam byly tři ke každým dveřím. Jeden komplet klíčů si vzal obžalovaný, další dva dal tomu člověku. Pokud byl při prohlídce vozidla nalezen svazek klíčů, byly to klíče od areálu. V okolí areálu fungovaly i jiné firmy, firma vedle se zabývala dřevem a jeho zpracováním. Obžalovaný v areálu uklízel přízemí a první patře, sekal trávu, staral se o pořádek.

Kromě obžalovaného a 8 dělníků se v areálu jiné osoby nepohybovaly, kromě těch dělníků, kteří tam byli původně, kteří ty stroje opravovali. Dělníkům nikdo nedával pokyny, oni znali svoji práci, věděli, co mají dělat. Dle obžalovaného byly na místě cigarety značky Marlboro a Winston. Vnímá negativně, že se tam vyrábí různé značky, hned volal I., začali se hádat. I. obžalovanému začal povídat, že je to normální, že je to legální, aby si nedělal starost, že to půjde do celního skladu, a že v tom není nic hrozného.

Obžalovaný neví, kolik si vydělal celkem od začátku do zadržení, kolik měsíců tam byli, zpočátku dostával vyplaceno 800 EUR a když tam ještě pracoval, tak 150 EUR, posílal to domů a rodina to utrácela. Na náklady za pronájem vozidla dal obžalovanému také I.

Když si obžalovaný ověřoval firmu I. na internetu, podíval se do toho a byla tam. Bylo tam, že se zabývá opravami zařízení, název zapomněl. Našel tam jméno I., celé jméno bylo I. T., zda a jaké měl další jméno obžalovaný neví. Další údaje neví, ve firmách se nevyzná, byl rád, že si sehnal nějaký výdělek. Obžalovaného ke spolupráci přesvědčilo, že pracoval na Ukrajině a I. mu dal peníze, viděl, že pracuje a říkal, že když se v budoucnu něco naskytne. Tehdy bylo všechno zavřené. S I. se potkávali v Oděse, tam, kde obžalovaný pracoval pláží. Dělal tam obklady, mramor, když dokončil práce, tak přišel I. a takto se seznámili. U I. ve firmě obžalovaný nikdy nebyl.

Se spoluobžalovaným H. se obžalovaný poprvé setkal 21. 11. 2021, on tenkrát přišel, obžalovaný naložil ty krabice a ještě s ním mluvil, protože on tam viděl Sprinter, který je potřeba dát do autoservisu. Obžalovaný řekl, že mu s tím může pomoci. Takto se seznámili. Obžalovaný si již nepamatuje, jestli pan H. někdy přivezl nějakou techniku, stroje nebo něco podobného. K dotazu, zda pan H. někdy něco přivezl a zůstalo to u nich a pak to zase odvezl, uvedl, že si již nepamatuje kdy to bylo, ale pan H. přivezl nějaké stroje a pak to zase vyzvedl. Stalo se, poté, co tam přišli ti

hoši, přijeli v únoru a kolem 7. tam H. přivázel nějaké krabice, byly to velké krabice, a když je otevřel, byl tam tabák. Byl tam nějaký nápis v polštině. Ten přívěs byl také polský a přivezl to R.. Obžalovaný krabice vyložil, pak se o to postarali kluci, ti přijeli někdy 2. nebo 3.2. a náklad přijel 7.2. Pokud obžalovaný uváděl, že v areálu byly připraveny kartony, krabičky, když přijel z domova, tak to tam již bylo.

Obžalovaný jednou doprovázel pana H., byl tam důvod takový, že S. obžalovanému přivezl náhradní díly. Myslí, že to bylo 22.2. Večer to přivezl, obžalovaný to klukům dal a ráno 23., když nakládal ty hračky, zavolal mu I. a řekl, že je potřeba udělat doprovod. Pak obžalovaný volal se S., ten řekl, že za náhradní díly dal 1 000 EUR, a že utratil svoje peníze a nemá na palivo. I. obžalovanému pak volal a řekl, ať mu ty peníze dá. Obžalovaný s R. šel na parkoviště, zavolal S., aby šel k němu, protože tam to nebylo vhodné, aby se setkali na půl cesty a předali si peníze, peníze měl obžalovaný od člověka, který mu předával CMR. Ten člověk nejezdil často, když byly potřeba peníze, tak obžalovaný řekl I. a ten člověk to přivezl ten den, nebo další den. Obžalovaný říkal, že je potřeba klukům přinést potraviny, ještě jim koupili televizi. Bylo to 22., 23.2., to si pamatuje, protože 23.2. začala zrovna válka. Stalo se to jednou, že S. sháněl také náhradní díly, díly požadovali hoši, obžalovaný to vyfotografoval a poslal S.ovi a požádal ho.

Ohledně zkušebního provozu, ty stroje tam neměly po zkušebním provozu zůstat, oni to měli dodělat a odtamtud je vyzvednout. Až by byly v pracovním stavu. I. říkal, že připravuje jiné prostory, že je to skoro hotové, ale zkušební provoz tam nemohl proběhnout, I. říkal, že to ještě nebylo připravené. K otázce, co by poté bylo s prostory, obžalovaný uvedl, že na konci, když se začali docela hádat, I. řekl, že buď přepíše firmu na něj, nebo že to tam uzavře nebo zruší, a když obžalovaný zůstane a bude pracovat, tak to bude sklad. Obžalovanému se nelíbila výroba cigaret, ty stroje byly často poruchové, a když bylo potřeba něco koupit, tak to obžalovanému řekli a on to zdržoval, tvrdil, že to nesehnal. Byl tam jako ředitel, hodně se bál. Pokud obžalovanému muselo být jasné, že když probíhá výroba a výrobky půjdou pryč, k tomuto uvedl, že I. mu vysvětloval, že je to normální, že to půjde přes celnici, že to nic hrozného pro obžalovaného není. Obžalovaný mu moc nevěřil, mluvil se S., zná se s ním dlouho a S. říkal, že zjistí nějaké informace, ale nestihlo se to. Obžalovaný S.ovi ukazoval cigarety a fotky, on se podíval a říkal, že tam není licence, a že se to pokusí upřesnit, ale neupřesnil. Cigarety byly naloženy na tahač. Obžalovaný nepočítal s tím, že se cigarety dostanou do oběhu, I. řekl, že mají jít do Duty Free a pouze přes celní sklad. Obžalovaný neví, odkud byly ty stroje, na kterých byl zkušební provoz. Lidé, kteří se pohybovali v areálu nebyli zaměstnanci firmy obžalovaného, obžalovaný neví, jak dostávali peníze. Obžalovaný pracovníky vždy přebíral od Jury, s tím se o nich také nebavil.

7. Za obžalovaného **V. Ch.** sdělil jeho obhájce soudu, že obžalovaný se cítí být nevinný, v místě budovy, kde mělo docházet k výrobě, se vyskytoval proto, že byl přivezen, resp. nechal se přivést z Ukrajiny k výkonu práce v EU. Nevěděl přesně, kam jede, nakonec skončil v Česku. Jakmile přijel do Česka, byl odvezen do místnosti a tam jeho úkolem bylo starat se o nějaký stroj, přičemž nejednalo se o to, že by se podílel na nějaké výrobě, ale jeho pracovním úkolem bylo, že ten stroj měl obsluhovat z hlediska oprav, údržby atd.

V hlavním líčení byla dále čtena **výpověď obžalovaného V.a Ch.**, neboť bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl následující. Obžalovaný ukončil střední odbornou technickou školu v Xxxě, pak se snažil pracovat, ale situace byla špatná. Většinu času pracoval na stavbách v Xxxě. Jeho zdravotní stav je uspokojivý, léky nebere, neutrpěl žádný vážný úraz hlavy, neléčil se na psychiatrii ani z žádné závislosti.

Většinu těch lidí (*pozn. spoluobžalovaných*), prakticky všechny, viděl poprvé, předtím je neznal. Jména, kterými se oslovovali nemusela být pravá jména a příjmení neznal. Ze spoluobžalovaných (resp. odděleně trestně stíhaných) zná O.a F. a I. N. Mimo místnost, kde byl obžalovaný zatčen, ve skutečnosti nevycházel, co bylo mimo tu místnost prakticky nevěděl. Jednou vyšel za přepážku, ale co tam bylo dál, to opravdu neví. V místnosti, kde byl obžalovaný, stál nějaký stroj, který částečně obsluhoval, jeho úkolem nebylo dělat vše. Obžalovaného na místo přivezl jeden člověk osobním

autem, značně ani barvě nevěnoval pozornost. Ten člověk mluvil rusky, tento obžalovanému vysvětlil, co bude dělat. Jednalo se o práci na výrobní lince, konkrétně o balení cigaret. Obžalovaný balil cigarety Winston. Obžalovaný se nikoho neptal, zda se jedná o legální činnost. Nemohl nikam odejít, byli tam zamčení, ve výrobě bylo s obžalovaným asi šest lidí. Bylo tam více místností, ale mimo svou místnost nevycházel. Spali nad výrobnou v prvním patře po třech. Jídlo jim vozil jeden z lidí, kteří ve výrobě vykonávali nějakou práci, možná měl jiné postavení, protože mohl ven. Do výroby je předtím dovezli se zakrytými očima a oni ani neviděli, kde jsou, věděli, že jsou v Čechách. Za práci obžalovaný zatím nedostal žádné peníze, přiletěl 7. 2. 2022 a následující den začal pracovat. Práci obžalovanému doporučili nějakí lidé ještě na Ukrajině, není to někdo, koho zná. Obžalovaný měl v době výslechu u sebe 100 EUR, zbytek věcí a asi 700 EUR zůstalo v Xxx. Obžalovaný původně měl svůj telefon, ale ti zaměstnavatelé mu ho sebrali.

Následně bylo dle § 213 odst. 2 čteno písemné vyjádření obžalovaného, které bylo soudu doručeno prostřednictvím obhájce u hlavního líčení. V tomto obžalovaný uvedl, že nemůže být přítomen osobně, protože má finanční problémy a problémy se zdravím ženy. V souvislosti s vojenskými akcemi v zemi obžalovaného, jeho rodina v současné době je zákonně v Bulharsku. Obžalovaný se plně stará o manželku, která má zdravotní problémy, nemůže pracovat a o dceru studentku. Oficiálně pracoval v Bulharsku, teď se zabývá zdravotním stavem manželky a zároveň hledá jinou práci. Práci pomocného dělníka sehnal přes internet, kde byla uvedena data odjezdu a pravidelná mzda. O termínech práce v Česku neuvažoval. V Česku jej zajímala pouze legální práce a obžalovaný nepředpokládal, že ho podvedou. Po příjezdu do Česka byl pod neustálou kontrolou, vykonával drobné pokyny, nikoho neřídil, dělal zámečnické práce s kovem pro strojní součásti. Peníze za práci nedostal. Obžalovaný nevěděl, že se zabýval něčím, co je nezákonné.

8. Za obžalovaného **B.A.** sdělil jeho obhájce soudu, že obžalovaný se cítí být nevinný, do předmětné výroby byl přivezen neznámými osobami 4. 2. 2022 spolu s panem K. R., kterého do té doby neznal. Obžalovaný sice uvedl, že sušil tabák, ale toto přiznání nemění nic na faktu, že nemohl vědět, že se jedná o nelegální výrobu. Navíc obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že mu byla přislíbena práce, a to balení čaje, kvůli níž přicestoval do ČR z Kyjeva. Že se jedná o sušení tabáku zjistil až na místě, kam byl přivezen. Tuto práci na místě odmítl, bylo mu ale řečeno, že si musí odpracovat jeden měsíc a pak mu budou vráceny jeho osobní věci včetně cestovního dokladu, vyplacena výplata a následně bude moci odjet domů. Obžalovaný nejednal v podvodném úmyslu, proto u něj nelze jakkoliv dovodit jeho trestní odpovědnost pro trestné činy kladené mu obžalobou v této věci za vinu.

V hlavním líčení byla dále čtena **výpověď obžalovaného B. A.**, neboť bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl následující. Obžalovaný ukončil osmiletou školu v Arménii a šel na střední technickou školu, pak ještě studoval obchodní zaměření, ale nedostal žádný diplom, studium bylo anulováno. Pak hned začal pracovat jako OSVČ v Kyjevě v oboru prodej potravin, masných výrobků a ryb. Zdravotní stav obžalovaného je normální, nebere léky a nikdy neutrpěl žádný závažný úraz hlavy, nikdy se neléčil na psychiatrii ani ze žádné závislosti.

Obžalovaný na Ukrajině prodává čaj na internetu. Zavolali mu na síti telegram, ten kdo volal, byl označen jako Mark. Nabídl obžalovanému práci na Slovensku, sušení čaje, porcování a balení. Nabídl mu mzdu od 1300 do 1800 EUR v závislosti na objemech. Obžalovaný souhlasil, řekli mu, že může jet buď do Prahy, nebo na Slovensko, rozhodl se pro Prahu, protože tam jel autobus kratší dobu, koupili mu elektronickou jízdenku, přijel 4. 2. 2022. Na nádraží v Praze na obžalovaného čekali s autem, dodávkou bílé barvy, byl tam dále K. R. a řidič, který mluvil čistou ruštinou. Pak je přesadili do jiného auta, jednalo se o osobní auto barvy zlatá metalíza, v dodávce nechali telefon a všechny věci. V tom druhém autě jim zakryli oči černými brýlemi a řekli, že jedou na Slovensko. Jeli dvě hodiny, potom auto zastavilo, řidič otevřel bránu a oni vešli na pozemek, pak vytáhl roletu a oni vešli dovnitř a teprve pak si mohli sundat brýle. Následující den zjistili, že tam místo čaje je tabák, obžalovaný odmítl pracovat, řekli mu, že odpracuje týden a může jet domů. Jeho práce spočívala v tom, že to měl sušit a skládat do krabice. Uběhl týden, pak další týden a pak mu řekli,

že 5. 3. 2022 pojedje domů, řekli mu, že si vezme svůj telefon, svoje věci a může jet. Obžalovaný neví, kde se nacházel, myslel, že na Slovensku, okna byla zavřená, takže neviděl, co je na silnici, dveře byly zamknuté. Násilím je tam nedrželi, obžalovaný mohl rozbít dveře nebo okno a odejít, ale neměl žádné peníze a nevěděl kde je. Den po jejich příjezdu na místo přijeli další tři pracovníci a pak třetí den další tři, viděli se poprvé a nesměli se navzájem bavit ani seznamovat. To obžalovanému řekl muž v prvním vozidle, který je vyzvedával u autobusu, to druhé auto pak řídil jiný člověk, ten také mluvil rusky. Stravování probíhalo tak, že jim někdo přinášel do prvního patra mezi 11-12 hodinou jídlo, oni mezitím pracovali ve sklepech, pracovali od 8 ráno do 10 večer. Kromě lidí, kteří s obžalovaným zpracovávali tabák chodily do druhé části skladu i jiné osoby, pracovníci slyšeli jak se spolu baví, ale k nim nešly, bavily se rusky. Také vnímali, že tam přijížděl nákladňák. V místnosti, kde obžalovaný pracoval, byl tabák a velká sušička, jeho úkolem bylo snížit vlhkost tabáku z 20 % na 14 %, výrobní linka byla o dva boxy dále. S obžalovaným u sušičky pracoval pouze K., ostatní pracovali ve výrobě. Obžalovanému nejprve sebrali telefon a pas, pas potom vrátili, telefon ne, osobní věci obžalovanému také nevrátili, vše zůstalo v tašce v prvním autě, obžalovaný celý měsíc pracoval v jednom oblečení, ve kterém přijel. Obžalovaný jednou telefonoval své rodině, požádal je, aby mu to umožnili, na výrobě byl jeden člověk, který tam občas přicházel a ten mu poskytl telefon, obžalovaný neví, jak se ten člověk jmenoval, mluvil rusky bez přízvuku, nebyl to Ukrajinec. Ve výrobě všichni mluvili rusky.

9. Za obžalovaného **V. F.** sdělil jeho obhájce soudu, že obžalovaný se cítí být nevinný ve smyslu podané obžaloby.

V hlavním líčení byla dále čtena **výpověď obžalovaného V. F.**, neboť bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl následující. Obžalovaný po střední škole nastoupil na univerzitu, ale tu nedokončil. Následně se věnoval vydělávání peněz ve formě brigád, většinou se jednalo o příležitostné práce, také chvíli přeprodával auta. Ohledně zdravotního stavu obžalovaný uvedl, že trpí xxx, bere na to léky. V dětství několikrát utrpěl otřes mozku, také měl autonehodu. Nikdy se neléčil na psychiatrii ani ze žádné závislosti.

Práci si obžalovaný našel na internetu, hledal práci pomocného dělníka. Objevil inzerát, byl tam uveden telefon a obžalovanému řekli, že se jedná o práci pomocného dělníka, nic složitějšího, že bude nosit věci, uklízet a zametat. Obžalovaný se rovnou ptal, jestli je to legální práce a oni mu řekli „vždyť je to Evropa, tady je všechno legální“. Byli s obžalovaným v kontaktu po telefonu a koordinovali jej, kam má přijet, napřed mu řekli, že si má koupit lístek Xxx, ale během cesty jej koordinovali, že má vystoupit před Prahou. Tam na obžalovaného čekal člověk s autem, byl to osobní vůz, v autě seděli ještě nějací dva lidé, které vezli na stejné místo. Obžalovanému vzali telefon a osobní věci, když se ptal proč, řekli, že kvůli konkurenci, aby nemohl ukázat co se jak dělá. Řekli, že až bude odjíždět, všechno mu vrátí. Pak je přivezli na místo, měli na očích brýle potažené fólií, takže přes ně nebylo vidět. Obžalovaný to nechápal, říkal si co má dělat, když už je na místě, pochopitelně se bál. Přijeli na místo, otevřela se vrata, vešli dovnitř a vrata se zavřela. Řekli jim, že nesmí vycházet a musí být pořád na místě. Obžalovanému řekli, že bude pomahač a bude provádět špinavou nekvalifikovanou práci, tedy měl udržovat všechno v čistotě, přinášet různé materiály, jednalo se o papír, krabice a sáčky. Na místě se nikdo s nikým nebavil, obžalovaný znal jenom dva Moldavany. V místnosti, kde se pohyboval byly různé krabice, fólie, některé krabice byly těžké a obžalovaný až později pochopil, že v nich byl nějaký sypký materiál, jednalo se o tabák. Stály tam nějaké stroje, obžalovaný je viděl poprvé v životě, později pochopil, že se na nich zpracovávaly cigarety. Obžalovaný na místo přijel 7. nebo 8. 2. a hned následující den začali pracovat, obžalovaný nic nevyráběl na strojích, ani neví, jak fungují. Obžalovanému byla slíbena odměna za práci 1000 EUR, ještě nedostal nic. Po nějaké době, co tam přijel, jim obžalovaný řekl, že chce odejít, považoval to za omezení svobody, ale oni mu řekli, že musí odpracovat aspoň měsíc, že jej nemají kým nahradit. Byl omezen v tom smyslu, že jim řekli, že nesmí chodit ven a dveře byly zamčeny, kdyby chtěl vyrazit dveře, tak by stejně neměl kam jít. Spali na lehátkách ve velice špinavých podmínkách, byla tam kuchyně, lednice s potravinami, které vždy přivázel jeden člověk, otevřel dveře, postavil dovnitř tašky s potravinami a oni si je vyskládali do lednice. Tento člověk

nepracoval ve výrobě, obžalovaný toho člověka viděl jen párkrát, většinou už potraviny stály v prvním patře, když se vrátili z práce. Ze spoluobžalovaných zná pouze Pět'u a Adreje (*pozn. myšlení obžalovaní, resp. odděleně trestně stíhaný, P. A. a A. B.*).

10. Za obžalovaného **A. B.** sdělil jeho obhájce soudu, že obžalovaný se cítí být nevinný, na místo se dostal krajně nestandardním způsobem ve chvíli, kdy přicestoval do ČR, kam přicestoval na základě inzerátu, který slíboval výdělek 100 EUR na den, tak byl posazen do neznámého auta s neznámým řidičem, byly mu odebrány doklady. Dostal se na místo, kde potom pracoval s lidmi, které neznal. Zcela zde schází subjektivní stránka trestného činu, zavinění zde nelze dovozovat.

V hlavním líčení byla dále čtena **výpověď obžalovaného A. B.**, neboť bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl následující. Obžalovaný po ukončení střední školy vykonával různé stavební práce, byl také obuvníkem, hlídačem, co bylo k dispozici. Zdravotní stav obžalovaného je normální, nebere léky a nikdy vícekrát utrpěl úraz hlavy, to bylo v 90. letech při nepokojích v jeho zemi, neví, že by měl trvalé následky. Nikdy se neléčil na psychiatrii ani z žádné závislosti.

Obžalovaný přijel za práci na základě inzerátu na internetu a na letácích na sloupech v Moldavsku v Xxx. Jednalo se o práci za 100 EUR na den, charakter práce tam uveden nebyl, bylo tam, že se jedná o práci v Čechách. Obžalovaný zavolaal, setkal se s ním nějaký člověk a řekl mu, že má přijet do Čech, nemá si brát telefon a že si má vzít minimální množství věcí. Řekl, že je všechno oficiální, že je to sice práce zdraví škodlivá, ale legální. Obžalovaný odjel autobusem, který si zaplatil sám, někde v okolí Prahy přesešel do osobního auta, čekal na něj nějaký člověk, kterého viděl poprvé a nasadil mu tmavé brýle, řekl, že to je kvůli bezpečnosti obžalovaného. Odvezl obžalovaného přímo do fabriky, tam si obžalovaný sundal brýle, dveře se zavřeli a obžalovanému řekli, že zůstane měsíc, maximálně tři měsíce. Náplní práce obžalovaného bylo sbírat cigarety do přepravky, pracoval v místnosti, kde byla výrobní linka na cigarety. Byla to automatizovaná výroba, do stroje se sypal tabák, stroj vyráběl cigarety, které se odebíraly z přepravního pásu. Jiný stroj cigarety balil do krabiček, balíčka byla ve stejné místnosti jako výroba cigaret. Na strojích pracovalo současně 6 lidí, 3 na jednom stroji a 3 na druhém. Jednalo se o cigarety značky Winston, obžalovaný je po odebrání z pásu dával do přepravky, celá ta krabice se pak předala k druhému stroji, kde docházelo k balení. Obžalovaný neměl přehled, zda se cigarety následně někam odvážely, hotové cigarety se odvážely na sklad, kam šly ze skladu již neví. S osobami, které s obžalovaným pracovaly, se seznámil až na výrobě, celou dobu tam pracovali ve stejném složení šesti lidí, ve stejné budově i přespávali, bylo tam odpočinkové místo. Nikam nesměli odcházet, dokud neskončí jejich směna, což byl měsíc nebo dva. Potom je měli stejným způsobem odvézt na nádraží a měli jet domů. Přicházel tam nějaký člověk, který pracovníkům přinášel potraviny, pravděpodobně to byl ten samý. Oni pracovali dole, všechno ostatní bylo nahoře a tam se přinášely potraviny. Za vykonanou práci obžalovaný ještě nedostal zapláceno. Ze spoluobžalovaných, resp. odděleně trestně stíhaných zná obžalovaný pouze ty, se kterými pracoval, tedy P., V., O., I., B., K. a V..

11. Za obžalovaného **I. N.** sdělil jeho obhájce soudu, že obžalovaný se cítí být nevinný, do Xxx se dostal nestandardním způsobem, byla mu přislíbena práce, byl tam odvezen a nucen k práci.

V hlavním líčení byla dále čtena **výpověď obžalovaného I. N.**, neboť bylo konáno v jeho nepřítomnosti. Obžalovaný využil svého práva k věci nevyprávět, ke své osobě uvedl následující. Obžalovaný po ukončení vysoké školy, kde studoval obor projekčně konstrukční příprava strojírenské výroby, byl zaměstnán v oboru a následně založil vlastní firmu. Zdravotní stav obžalovaného je uspokojivý, před čtyřmi lety měl problémy s xxx, diagnostikovali mu xxx, občas bere léky, trpí silnými bolestmi hlavy. V roce 2015 utrpěl úraz hlavy nárazem traverzy do hlavy, neví, že by měl trvalé následky. Nikdy se neléčil na psychiatrii ani z žádné závislosti.

12. **Svědkyň N. V.** u hlavního líčení vypověděla, že se na ni obrátil klient, jmenoval se I. a říkal, že hledá nějaký areál, který by byl na cestě do Německa a byla tam možnost podjezdu velkých kamionů. Areál potřeboval pro opravu strojů. Bylo důležité, aby elektřina v areálu odpovídala tomu,

aby tam mohly fungovat nějaké stroje. První schůzku si dohodli asi 17.5., kdy se sešli v kavárně na Smíchově. Ještě jednou řekl, co hledají, přesně jaké parametry, jaká musí být plocha, jaké musí být vedlejší cesty atd. Svědkyně si vše zapsala a začali vyhledávat areály. Na areál v Xxxch narazila svědkyně. Probrali to spolu telefonicky, že to odpovídá jejich zájmům, že je to hodně velké, je tam ta elektřina, nosnosti, a že je tam soukromý. Oni se nechtěli s nikým dělit, chtěli tam být sami. Dále komunikace proběhla mezi svědkyní a makléřem, který zastupoval pronájem. Zjistila všechno, co potřeboval vědět ten pán. Dohodli si schůzku v areálu, bylo to asi 21.5. Byli tam spolu, ten pán přijel za svědkyní, vyzvedl jí u domu a jeli spolu do areálu. Všechno prošli, prohlédli. Řekl, že to odpovídá jeho představám a dále byla spolupráce jen ohledně přípravy nájemní smlouvy. Požádal svědkyni, aby pro něj sehnala technické informace, tzn. jaká je tam elektřina, kolik bude hradit za elektřinu měsíčně atd. Měli ještě jednu schůzku 24.5., svědkyně předala nákresy areálu a informace ohledně plateb. Hlavní byla ta elektřina. Bylo to schválené s tím, že ten areál budou určitě potřebovat. Poté se začala připravovat nájemní smlouva. Nájemní smlouva byla připravena začátkem června. Podpis smlouvy proběhl 14.6. v areálu. Podle toho, co má svědkyně v telefonu, byla tam ona a byli tam lidé, které sehnal v Praze, aby ho nadále zastupovali. Řekl, že to jsou cizinci a tady zůstane jen osoba, která to bude mít na starosti. Od svědkyně nepotřebovali nic, protože vše, co mohla ověřit např. list vlastnictví, tak udělala a komunikace postupně skončila. Měli na svědkyni ještě pár otázek ohledně přívodu elektřiny, ale ona potom komunikovala s tím pánem, který byl při podpisu smlouvy a vystupoval jako správce. To byl pan Y.. Možná měli jeden hovor ohledně převodu energií. U podpisu smlouvy doklady neukazoval, protože vystupoval jako osoba, která zastupuje zájmy majitele firmy, který není zde v ČR.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že mezi obžalovanými poznává K. (*pozn. označila obžalovaného U.*). Původním klientem svědkyně byl I., I. byl první, kdo svědkyni zavolaal a řekl, že se na ní obrátí jeho kolega pan K.. Pouze první telefonický kontakt byl s I., svědkyně neví, zda jí sdělil i příjmení, do telefonu si jej uložila pouze jako I., to pro ni znamená, že se představoval jako I., kdyby řekl příjmení, tak by si ho zapsala. Bližší informace o I. svědkyně neměla, jednou se ho zeptala, kam může poslat dokumenty, I. řekl, že svědkyni všechno poskytne K.. Všechny otázky ohledně prostor již zodpovídal K., svědkyně neví, od koho měl veškeré informace, choval se jako osoba, která má někoho nad sebou. Svědkyně od počátku nedostala informaci, jaký subjekt si bude areál pronajímat, v průběhu jednání jim řekla, že není možno pronajmout areál, když neví, kdo bude nájemníkem, tou informací tedy disponovala v okamžiku, kdy začala poptávat. Informace jí sdělil K.. Svědkyně si již nepamatuje, zda byl na prohlídce kromě ní a K. někdo další. Ohledně technických parametrů areálu bylo řečeno, že tam budou větší stroje a je zapotřebí, aby podlaha vydržela těžké stroje. Co se týče elektřiny, tak řekl, že pokud v průběhu opravy strojů, pokud něco vypadne, aby nedošlo k poškození stroje. Žádné úpravy se tam dělat nemusely. Areál je velká budova, dvoupatrová, měla hodně východů, byly tam ještě nějaké stroje. Areál je oplocený, byla tam ještě menší administrativní budova. Do areálu byl jeden přístup, byl uzamykatelný. V okolí byly nějaké rodinné domky a byl tam velký prázdný zatravněný prostor, nákladáky tam vjížděly po asfaltce, vjezd do areálu se dal zamknout. Při podpisu smlouvy v té velké budově byly ještě nějaké věci, pán, který to měl na starosti řekl, že to bude v průběhu týdne pryč. Pokud by byly problémy s pronájmem, svědkyně by o tom nic nevěděla, pokud nezastupuje zájmy vlastníků, tak o tom nic neví. Do areálu se dá dostat pěšky, svědkyně neví, zda tam jezdí autobus, nebo zda je v okolí vlaková zastávka, ani jaké je větší město v okolí či jak daleko je areál od Plzně.

13. **Svědék A. Y.** u hlavního líčení vypověděl, že o projednávané věci se dozvěděl od policie a jména, která jsou ve věci uvedena, mu nejsou známa, u výslechu se dozvěděl, kdo to je a o co se jedná. Dozvěděl se, že svědek a společnost jednala s osobami, o kterých si mysleli, že to jsou jiné osoby, že tam byly jiné osoby podle různých průkazů. Až když policie začala říkat, o co se jedná, směřovat otázky, kde se to stalo, jak se to stalo, co se vše dělo, tak svědek začal chápat, o co jde a o co se jedná a dozvěděl se, co se stalo.

K dotazům svědek dále uvedl, že v souvislosti se společností se stalo to, že se na ně obrátili jako ostatní zákazníci s tím, že si chtějí otevřít společnost v ČR, koupit nebo zaregistrovat. Svědek si

nepamatuje, jestli to bylo ready made nebo jiná společnost. Koupili společnost a vyhledávali nějakou větší nemovitost pro svůj provoz. Od technického ředitele společnosti se svědek dozvěděl, že budou opravovat různé druhy strojů, které hledají v EU, opravují je a potom je předávají do Ukrajiny nebo do Ruska. Realitní kancelář našla nějaký prostor – areál a domluvili se, že tam pojedou. Svědek jako právník zkontroluje dokumenty, udělá revize smlouvy. Díval se z právního hlediska, jestli je smlouva v pořádku, jestli vyhovuje klientovi. Několikrát byli s klientem a s paní z realitní kanceláře u toho areálu, seznámili se s tím, kdo prostor provozoval, seznámili se se sousedy. Navázali spolupráci se sousedy. Potom nebylo potřeba znalostí svědka nebo nějakého tlumočení apod. Svědek se zabývá zakládáním společností a prodává je klientům. V daném případě svědek jednal se dvěma osobami, a to s jednatelem A., druhá osoba byl technický ředitel K.. K. se jako technický ředitel sám představil, měl pracovat ve společnosti, kterou pořizovali. Ohledně poptávající osoby měl svědek možná SMS, že se musí setkat s K., byla tam nějaká osoba A., ale to ví jen z SMS. A. nejednal tak, že pošle své asistenty, svědek neví, jestli byl asistentem nebo vrchním. Více se svědkovi nepředstavil, svědek nechtěl vědět, jak se dál jmenuje. Název společnosti, kterou od svědka pořizovali, byl Trust Consulting nebo Consulting Trust, svědek si již nepamatoval, jestli to byla nová společnost nebo ready made, což po předestření výpovědi na č.l. 496 upravil tak, že se jednalo o ready made společnost. Svědka o pomoc při pronájmu areálu požádal technický ředitel s tím, že našel nějakou realitní kancelář a našli spolu ten areál a dohodli se, že tam pojedou oni tři, paní z realitní kanceláře (*pozn. kdy svědek při svém výsledku poznal svědkyni V.*), svědek a pan technický ředitel. Před návštěvou areálu zajeli za paní z realitní kanceláře s tím, že na ni počkají a pojedou do toho města. Na prohlídce už nikdo další nebyl. Speciální požadavek na ten areál byl takový, že to musí být velký areál, proud ohledně napojení. Dále, že to musí být uzamykatelný areál, aby společnost mohla kontrolovat, kdo přijíždí a odjíždí. A musí tam být pevná podlaha kvůli hmotnosti strojů. Svědek neví, jak by měl zhodnotit osobu K., zda rozhodoval o věcech, nebo jednal podle instrukcí, svědek se s ním bavil jen v té práci, slyšel otázky, které kladl, byly to otázky technického rázu a musel to přeložit, kouknout na smlouvy, neví, zda K. přijímal rozhodnutí. Svědek neví, kde K. bydlel, poprvé se setkali u nějakého hotelu. Areál si pronajali za více jak 100 tis. Kč měsíčně, takže ta společnost něco vydělávala, když toto mohli platit. Svědek vnímal K. a jako profesionála. Pořád měl telefon, pořád s někým telefonoval, pořád někomu psal. Za služby svědka probíhala úhrada v hotovosti, již neví, zda i bankovním převodem. Hotovost předával svědkovi i pan K. i jednatel A.. Svědek neví, zda K. a A. jsou v nějakém blízkém vztahu. S panem A. byl svědek na Czech Point ověřovat jeho osobnost, potvrzovat podpisy apod., tam se poprvé s panem A. seznámil, byli tam jen oni dva. Pak párkrát při předávání peněz za jeho služby. Zda byl pan A. orientovaný v tom, co musí dělat, svědek neslyšel v telefonu nějaké poučení a nikdo vedle něj nebyl. Svědek nebyl v bance v souvislosti se zakládáním účtu společnosti. Dříve to šlo, že společnosti zakládali účet v nějaké české bance, ale potom politika českých bank začala omezovat přístup cizincům k účtům a přestali prodávat společnosti s bankovními účty. Svědek byl přítomen podpisu smlouvy v areálu, byl tam pan K., pan A. tam nebyl. Co se týče těch transakcí, svědkovi se na nich nezdálo nic podezřelého, nemohl vědět, jestli za pány stojí někdo jiný, na nikoho se neodkazovali, při jednání nikdo nikomu netelefonoval, možná to probírali před schůzkou.

14. **Svědčyně E. Ch.** k projednávané věci při výsledku mimo hlavní líčení, přičemž výslech byl přehrán v hlavním líčení dne 24. 5. 2023, vypověděla, že měli firmu, která platila DPH, tu firmu nepotřebovali, chtěli ji prodat. Svědkyni napsal I. na WhatsApp, zda má nějakou firmu s DPH, svědkyně odpověděla, že ano. Pak přijel K., předal svědkyni doklady, výpis z RT a domluvili se a firmu převedli.

K dotazům svědkyně dále uvedla, že z obžalovaných zná K. a (*pozn. označila obžalovaného U.*), nezná o něm bližší informace, odkázal na něj I.. Ohledně společnosti byl požadavek pouze na DPH, svědkyně přes tu společnost vykonávala činnost, pak ji nepotřebovali, měli i bankovní účty. Zda došlo k převodu účtů, tím se zabýval manžel svědkyně. Na jaký subjekt se společnost převáděla si svědkyně již nepamatuje, je to v těch dokumentech, posílali si to přes Whatsapp. I. svědkyni kontaktoval tak, že mají webovou stránku a tam je na ní kontakt. I. napsal, že od něho přijede K. a

bude se tím zabývat. Jakou měl K. roli svědkyně nevěděla. S K. se svědkyně viděla dvakrát, přijel autem k domu svědkyně, předal dokumenty, výpis z RT a poprvé se seznámili, podruhé předal ty dokumenty, a to bylo všechno. Ohledně toho převodu potřebovali zájemci asistenci, tím se zabýval manžel svědkyně a A. Y.. Kromě osoby I. a K. svědkyně s nikým jiným nekomunikovala, ani se nesetkala, s K. komunikovali rusky, žádný přízvuk u něj nezaznamenala. Zájemci chtěli společnost kvůli tomu, že šlo o nějaké zařízení, vybavení při nějaké rekonstrukci, to svědkyně věděla od manžela i od pana Y.. Svědkyně nezjistovala, či je to podnikání, na takové věci se neptala. Pokud jde o zákon o praní špinavých peněz, převáděli to přes notáře a ten byl povinen zkontrolovat rejstříky apod., s převodem podílu jim pomáhal notář se sídlem V Jámě. Svědkyně nedokáže říct kdo, jakým způsobem a jakou částku jim za společnost hradil, nepamatuje si to, firma byla psaná na manžela, ten to řešil.

15. **Svědék O. Ch.** k projednávané věci při výslechu mimo hlavní líčení, přičemž výslech byl přehrán v hlavním líčení dne 24. 5. 2023, vypověděl, že jejich společnost se zabývá tím, že poskytuje správní a konzultační služby pro podnikatele, kteří zde chtějí založit a otevřít firmu a vykonávat činnost na území ČR. Sami přišli z Ruska, klienti svědka jsou z Ruska nebo Ukrajiny. Většina lidí se na něj obrací přes webové stránky. Jejich partneři jsou většinou české právnícké firmy, od kterých kupují firmy, většinou zprostředkují prodej těchto firem. Obvykle jsou to ready made firmy, které byly zapsány těmito českými právními firmami a svědek zprostředkuje prodej. Na svědka se obrátili kvůli takové firmě a požadavek byl, aby firma byla plátcem DPH. Bylo vysvětleno, že činnost firmy spočívá v nákupu zařízení. Je to obvykle průmyslové zařízení, které již bylo používáno, které opravují a potom toto zařízení dodávají na Ukrajinu. Takto jim svědek nabídl společnost, kterou v té době již nevyužívali, a také již byla plátcem DPH. Byla to svědkova osobní firma, která již více jak rok nevykonávala činnost. Tuto firmu přepsali na A. a pomáhali jim dále, poskytovali jim kancelářské služby.

K dotazům svědek dále uvedl, že zpočátku se na ně obrátil I., kontaktoval E. (*pozn. manželku svědka E. Ch.*), protože ona je jako kontaktní osoba na jejich webových stránkách. Ona kontakt předala svědkovi a pak už probírali všechny podrobnosti převodu. Když se s I. dohodli, on svědkovi řekl, že ho budou kontaktovat jeho kolegové, šlo o K.a a A., a s nimi pokračovali v převodu firmy. Podnikatelský záměr společností svědkovi sdělovali I. i K.. S I. si dopisovali přes WhatsApp, Messenger a přes e-mail, I., jak tvrdil, byl v té době v Moldávii. Jaký to byl e-mail si svědek již nevzpomene. I. řekl svědkovi, že K. je technický ředitel, který bude řešit veškeré technické záležitosti. K. to potvrdil. Říkal, že se zabývá organizačními a technickými činnostmi. Má jít o nákup, opravy apod. Mezi obžalovanými svědek poznal K.a a A. (*pozn. obžalovaní U. a V.*). Svědek většinou komunikoval s K., s A. se několikrát potkali při převodu firmy a několikrát se setkali. I. říkal, že mají velikou firmu, která se zabývá prodejem zařízení, a že A. je příbuzný hlavního ředitele, a jelikož mu důvěruje, bude firma zapsána na A. a on bude ředitelem. Podle zákona při převodu společnosti předložil veškeré doklady, které jsou potřeba, a to i výpis RT. A. sám svědkovi neprezentoval, jaká je jeho funkce. Svědek jim dále pomáhal s bankovním účtem, který byl převeden na A. a svědek zůstal jeho disponentem. Disponenti byli dva, svědek a A., A. nerozumí česky a pak je tam účetnictví, to byli služby, které měl svědek poskytovat při provádění transakcí. Účet byl v UniCredit bank, obvykle to bylo měsíčně několik plateb – za nájem skladu, internet, elektřinu, odvoz odpadu. Svědek myslí, že platili daně. Pak svědek jednou byl přítomen tomu, když sháněli sklad. Požádali jej, aby byl přítomen při jednání a tlumočil. Osobně na tom skladu byl, jako profesionál svědkovi přišel pan K., protože si to prohlížel, prohlížel si elektřinu, výšku stropu apod. Svědek jim pomohl uzavřít tu smlouvu, a pak už pomáhal v komunikaci s pronajímateli. Ještě párkrát je žádali, aby jim pomohli sehnat zvedací zařízení. Oni to potom sehnali sami. Svědek si již nepamatuje, za jakou částku koupil A. společnost, mají oficiální smlouvu, která byla uzavřená o prodeji firmy a o poskytování jejich správních služeb. Myslí si, že se to pohybovalo cca 5 tis. euro. Svědek si nepamatuje, zda převáděli sídlo. K dotazu odkud přicházely prostředky na hrazení všech plateb, svědek uvedl, že jelikož firma začínala činnost, K. řekl, že svědkovi to zpočátku přivezou v hotovosti, on to dal na účet a pak to platil. Přivezl částku za 6 měsíců, bylo to asi 90 tis. Kč každý

měsíc. Byl tam nájem a další různé povinné platby. Částku několikrát předával K., ale i A., vozili to ke svědkovi, svědek v té době sídlil xxx. Svědek se dozvěděl přes chat nebo e-mail, kdy a kdo mu částku přiveze, zpravidla on K.a, že peníze přiveze on nebo A.. Zda svědkovi bylo něco podezřelého na tom, že mu vozí peníze v hotovosti, tento uvedl, že těch prvních šest měsíců to bylo normální. Teprve si našli ten sklad a začínali s tím, pak to skončilo a oni zmizeli. Několikrát se je pokoušel kontaktovat, protože bylo potřeba odevzdat daňový výkaz, ale z druhé strany to pro svědka bylo vysvětlitelné, tehdy začala válka na Ukrajině a hlavní byznys mají na Ukrajině. Pak se svědek spojil s bankou, řekl, že neví, kde je ředitel, že nemá kontakty a je jedním z disponentů účtů, požádal o vyškrtnutí z řad disponentů a později byl účet zrušen. Na svědka všechno působilo logicky, nedotýkali se jejich podnikání. Řekli, že je to připojené s nějakým zařízením, našli si sklad. Mělo to všechno vyhovovat, byl to profesionální sklad. Pak říkali, že mají nějaké zdržení v tom podnikání, sháněli zvedací zařízení. Pak už kontakt byl přerušen, skončil. Hlavní parametry jejich spolupráce se svědkem, tedy ceny, částka nájmu a veškeré další finanční ukazatelé, byly odsouhlasovány s I. S K. řešili ten sklad, tam si sám všechno prohlížel. Svědkova firma sama nedělá účetnictví, oni na to mají firmu, ale shromažďují veškeré základní dokumenty, výpisy z účtu a předávají to účetním a ti se tím pak zabývají, službu poskytovali i pro tuto firmu, byla plátcem DPH. Na komunikaci měli vytvořený společný chat, kde byl svědek, K., A., I. a kolega – svědkův zet' Aleksander. S I. každý měsíc řešili otázku plateb faktur přes chat. Například přes e-mail poslali všechny faktury, které dostali k proplacení, vypsali, kolik za co, jaká je celková částka a ty otázky, které jim pomáhali řešit, nic jiného tam nebylo. I. byl aktivní, zahájil proces vyhledávání firmy, její koupě, když bylo zdržení plateb, obracel se svědek na něj a on slíbil, že to vyřeší. Svědkův neaktivnější kontakt byl s K.. I. řešil základnější věci, v menším rozsahu s A. řešili ty věci.

16. **Svědčyně T. H.** u hlavního líčení vypověděla, že R. (*pozn. obžalovaný H.*) je její syn. Na Ukrajině je válka, zůstali bez bydlení, bez střechy nad hlavou. Svědkyně má 91letou maminku, které musí pomáhat a nemůže pomáhat zároveň i rodině R.. Manžel svědkyně je od prvního dne války v armádě, bojuje a také nemůže pomoci. Co se týče té věci, svědkyně nemá žádné informace, které by to pomohly vysvětlit. K dotazům svědkyně dále uvedla, že obžalovaný H. nebyl nikdy trestně stíhán.
17. **Svědčyně D. V.**, jejíž výpověď byla v hlavním líčení se souhlasem stran čtena, uvedla, že pracuje skoro rok jako pomocná účetní v autoservisu jejího přítele A. T. Kromě účetnictví vystavuje také faktury pro klienty, odpovídá na e-maily a komunikuje s ruskými mluvícími klienty. Někdy v létě 2021 přišel do autoservisu pan U. a chtěl servisovat VW Passat stříbrné barvy, svědkyně jej nikdy předtím neviděla. Pak byl v servisu pan U. ještě párkrát servisovat Passat a ještě nějakou dodávku. Asi po půl roce se ozval v noci s tím, že naboural Passata a jestli by ho mohl odvézt rovnou do servisu. Pan U. předpokládal, že by mohli Passata rychle opravit, ale vysvětlili mu, že to bude náročnější oprava a nabídli mu, že si vozidlo nechají. Zapůjčili mu vozidlo Škoda Superb bílé barvy oproti záloze. Pan U. říkal, že by potřeboval ještě jedno vozidlo pro svého pracovníka, mělo to být později s tím, že zrovna není v ČR. Asi po 14 dnech si přijel ten pracovník pro vozidlo, na jméno si svědkyně již nevzpomene, mluvil rusky, ale trochu špatně, byl plešatý. Už předtím přivezl servisovat tu dodávku. Po předložení Smlouvy o pronájmu silničního motorového vozidla ze dne 18. 1. 2022 mezi svědkyní a A. V., k tomuto svědkyně uvedla, že to je ten pán, o kterém mluvila, co k nim přijel s dodávkou. Pokud by se měla svědkyně vyjádřit ke vztahu s firmou Euromotors Corporation s.r.o., která je uvedena v předávacím protokolu k vozidlu Seat Toledo, k tomuto uvedla, že jednatelem společnosti je její přítel. V tomto případě sice uzavřeli smlouvu o pronájmu, ale de facto svědkyně auto zapůjčila oproti vozidlu, které jim zůstalo na opravu. Pan U. jim dal vratnou zálohu 400 EUR a v případě, že by donesl veškeré dokumenty k vozidlu VW Passat, tak by auto přepsali na jejich firmu a on by svědkyni vrátil její vozidlo. V případě vozidla Superb měl pan U. zájem pronajmout si ho na delší dobu. S panem V. se svědkyně moc nebavila, neuměl moc rusky. S panem U. svědkyně mluvila, řekl jí, že jeho syn měl firmu, která dělala detailing autokosmetiky v Moldavsku a měl zájem to přestěhovat do Čech, pan U. říkal, že on dělá logistiku. Pokud byla svědkyni sdělena jména dalších obžalovaných, k tomuto uvedla, že žádné z těchto jmen nezná.

18. **Svědék A. T.**, jehož výpověď byla v hlavním líčení se souhlasem stran čtena, uvedl, že v roce 2019 založil společnost Euromotors Corporation s.r.o., která se zabývala opravou motorových vozidel, pronájmem vozidel, svědek má ještě odtahovou službu a distribuci ochranných prostředků. K dotazu na osobu S. U. svědek uvedl, že někdy před rokem (*pozn. výslech proveden 23. 8. 2022*) přijel nový zákazník, jako každému zákazníkovi mu dal svědek vyplnit zakázkový list, na který uvedl svoje jméno. Byl ve věku kolem 45 let, výška 170-173, silnější postavy, tmavší krátké vlasy, vousy neměl, brýle nenosil a mluvil rusky. Svědek se ho ptal z jaké je země, protože VW Passat, který k nim přivezl měl rumunskou značku, pan U. řekl, že je z Moldavska. Poprvé přijel s VW Passatem stříbrné barvy na výměnu oleje, pak přijel ještě asi pětkrát s Passatem a dodávkou zn. Mercedes. Pokud byla svědkovi během výslechu předložena fotodokumentace prohlídky vozidla Mercedes-Benz Sprinter, RZ xxx, svědek s jistotou uvedl, že se jedná o stejné vozidlo, což poznal podle orezlé zadní části rámu nástavby. Také jednou přivezl vozidlo do servisu nějaký řidič, který svědkovi dovolil, aby se podíval na prostor na spaní ve vozidle, mluvil rusky a přijel dodávkou společně s panem U., který přijel jiným autem. Dalšími auty k nim nejezdil. Svědek panu U. volal na číslo, které uvedl v zákaznickém listě, ten ale telefon nikdy nezvedl a následně svědkovi volal z jiného čísla. Někdy v lednu 2022 od pana U. převzali k opravě nabourané vozidlo VW Passat, dohodli se, že mu zapůjčí jejich vozidla, za která nebude platit a místo toho jim nechá Passata, kterého by svědek po opravě dál prodal. Za vozidla si vzali zálohu, svědek si matně pamatuje, že za auta, která mu pronajali, tedy Seata a Superba, zaplatil zálohu cekem 700 EUR. Auta předávali během jednoho týdne. K osobě A. V. se svědek nedokáže vyjádřit, nedokáže si jej zařadit. Pokud byla svědkovi sdělena jména dalších obžalovaných, k tomuto uvedl, že žádné z těchto jmen nezná.
19. **Svědék R. P.**, v rámci podání vysvětlení, přičemž úřední záznam o podaném vysvětlení byl v hlavním líčení se souhlasem stran čten, uvedl, že mu na firmě řekli, že má jet naložit zboží a napsali mu adresu. Konkrétně to byl J. G. nebo R. R., bylo to 20. 1. 2022 a tento den i vyjel. Na toto místo jel svědek tahačem Renault, RZ xxx, návěs RZ XXX z Bialky. Svědek jel prázdný a místo nakládky bylo xxx, což našel díky navigaci, na této adrese nakládal poprvé. Na místo svědek přijel 21. 1. 2022 a zeptal se, kde bude nakládat zboží. Bylo mu řečeno, že musí počkat v autě, až se uvolní rampa a poté mu naložili zboží ze skladu, se kterým odjel. Sklad svědek není schopný lépe popsat, nakládka trvala asi 40 minut. Svědek mluvil s nějakým mužem, kterého předtím nikdy neviděl. Když svědek přijel na adresu, tak se zeptal, jestli tam sídlí firma, kterou měl napsanou na lístečku a bylo mu řečeno, že ano. Svědek si nevšiml, že by někde bylo logo nebo označení té společnosti. Se zbožím svědek obdržel i přepravní dokumenty, zboží, které mu naložili na návěs neviděl, měl za to, že to jsou zdravotní roušky. Během nakládky byl svědek v autě, ale vnitřek nákladu nekontroloval, neměl k tomu důvod. Po naložení bylo svědkovi řečeno, aby zavřel dveře návěsu a odjel na místo vykládky ve Slovinsku, tak poslechl a jel. Adresu svědek věděl podle CMR, žádný jiný kontakt neměl a nikdy předtím tam nebyl. Poté svědka dne 22. 1. 2022 zastavila na hranicích s Rakouskem Celní správa a po kontrole vozidla se svědek dozvěděl, že v návěsu jsou cigarety. Během cesty svědka nikdo ohledně zboží nekontaktoval, jel sám. V noci na 22. 1. svědek přespával na 96. nebo 98. kilometru dálnice D1 směr Brno. Svědek pracuje ve firmě v Polsku jako řidič už 3 roky, vozí různé druhy zboží. Výplata svědkovi chodí na bankovní účet, výše výplaty se počítá podle ujetých kilometrů i denní sazby. Svědka úkolují pan R. nebo G. téměř vždy, občas i spedice. Svědkovi volají vždy z telefonů uvedených na CMR. K placení pohonné hmoty svědek používá pracovní platební kartu, většinou tankuje už v Polsku.
20. Soud dále provedl další, zejména **listinné důkazy a důkazy znaleckými posudky**, jak tyto jsou uvedeny v protokolech z hlavního líčení. V případě listinných důkazů, které soud shledal pro své rozhodnutí ve věci relevantní, je blíže popsán jejich obsah, zatímco ostatní listiny soud blíže nespécifikoval, jelikož se jedná o listiny, které mají minimální dokreslující význam, případně soud z jejich obsahu nic podstatného pro své rozhodnutí nezjistil. Soud tudíž níže shrnuje nejdůležitější poznatky učiněné z provedených důkazů.

21. **Znaleckou kancelář PATENTSERVIS Praha a.s.** byl vypracován **znalecký posudek** (č.l. 2186 a násl.) z oboru oceňování průmyslových práv, odvětví ochranné známky, za účelem zjištění porušení práv k ochranným známkám WINSTON a MARLBORO při označování obalů cigaret.
- Ze závěru znaleckého posudku** vyplývá, že majitel ochranné známky je vždy tím subjektem, který nejen může, ale zejména musí být schopen rozeznat, je-li nějaké zboží nebo poskytovaná služba označena jeho průmyslovým právem bez jeho souhlasu. Pokud tak majitelé ochranných známek A) až L) učiní, je nutné považovat takové výrobky za padělky. K porušení práv k ochranným známkám společností Japan Tobacco Inc., 1-1, Toranomon, 4-chome, Minato-ku Tokyo, Japonsko a Philip Morris Brands Sarl, Quai Jeanrenaud 3, CH-2000 Neuchâtel, Švýcarsko, došlo tím, že obžalovaní umísťovali označení, která jsou zaměnitelná s ochrannými známkami A) až L) na obaly (krabičky), které plnili nebo zamýšleli plnit cigaretami. Společnost Philip Morris Products S.A. nemá registrovanou žádnou ochrannou známku se slovním prvkem MARLBORO a ani jinou, která by byla podobná se zajištěnými obaly.
22. Okolnosti zajištění 6.720.000 ks cigaret zn. Winston, jsou popsány v **záznamu Celního úřadu** (č.l. 285). Mimo jiné byla zjištěna přítomnost krycího nákladu, a to roušek/respirátorů. Že by se mělo jednat o převoz roušek/respirátorů (medical mask) na 33 paletách, bylo uvedeno též v **přepравním listě zboží** (č.l. 434). Cigarety byly v uvedeném množství vydány na základě **protokolu o vydání věcí včetně fotodokumentace** (č.l. 938-941, 945-977).
23. Z **protokolů o rekognici** (č.l. 514-547) vyplývá, že svědci N. V., A. Y., O Ch., identifikovali obžalovaného U. jako osobu, která se jim představila jako K.. Svědkyně E. Ch. již nebyla schopna identifikovat osobu, která se představila jako K., neboť jej viděla pouze jednou před rokem.
24. Z **protokolu o provedení domovní prohlídky na adrese xxx včetně fotodokumentace** (č.l. 555-559, č.l. 566-592) se podává, že v bytě u obžalovaného U. bylo nalezeno mimo jiné několik mobilních telefonů, navigace, tablet, krabička cigaret bez tabákové nálepky, krabička s cigaretovými dutinkami, bloky s ručně psanými poznámkami, přes 23 000 EUR v hotovosti a osobní dokumenty některých obžalovaných, konkrétně například cestovní pas odděleně trestně stíhaného A., palubní lístek obžalovaného N.a, a několik dokumentů včetně letenky obžalovaného CH..
25. Objekt v Xxx byl pronajat od společnosti Mabon investiční fond s proměnným základním kapitálem a.s. nájemcem Swardman, s.r.o., který uzavřel smlouvu o podnájmu se společností Trust Consulting s.r.o., zastoupenou jednatelem A. V., jak vyplývá z příslušných smluv (č.l. 607, příloha č. 2/32).
26. Z **protokolu o provedení domovní prohlídky objektu Xxx** (č.l. 600-616, č.l. 619-700) bylo zjištěno, že v objektu byl mimo jiné nalezen řezaný tabák, surový tabák, cigarety Marlboro a Winston, cigaretové filtry, řezačka tabáku, náustkový (filtrový) papír, celofánové folie na krabičky cigaret, stroj na výrobu cigaret typ MARK 8, raznice na cigarety (klíšátko) z výrobního stroje – nápis Winston, logo Marlboro, nápis Marlboro, nápis Blue a četné krabice s odpadem z výroby. Dále bylo z **protokolu o ohledání věci** (č.l. 617-618) zjištěno, že klíče vydané při domovní prohlídce (č.l. 564-565) u obžalovaného U., pasují k vložce a zámku ze vstupních dveří v areálu Xxx. Obdobně z **protokolu o ohledání věci včetně fotodokumentace** (č.l. 771-780) bylo zjištěno, že klíčem označeným SECU LOCK černé barvy, vydaným obžalovaným U. při domovní prohlídce, lze odemknout a zamknout zámek ze vstupní brány vedoucí na pozemek parcely č. 429/3 v Xxx u Plzně.
27. Jak vyplývá z **protokolů o odběru vzorků a protokolů o zkoušce** (č.l. 781-786, 787-788, 789-801), ze zajištěného tabáku v ilegální výrobě v areálu Xxx byl proveden odběr vzorků, které provedla Celně technická laboratoř. Bylo potvrzeno, že předložené vzorky č. 5100022206001 a č. 5100022206002 jsou řezaný tabák, který je možné kouřit bez dalšího průmyslového zpracování. Vzorek č. 5100022206003 je sušený částečně odřepíkovaný (vyžilovaný) tabák. Vzorek je možno dále upravit (nařezat, nadrtit) a takto upravený zabalit do cigaretového papírku či naplnit do cigaretové dutinky nebo dýmky a kouřit. Ve vzorku byla prokázána přítomnost nikotinu.

28. V rámci prohlídky vozidla tovární značky MAN, RZ: Xxx a návěsu SCHMITZ, RZ: XXX, chorvatské imatrikulace, jak vyplývá z **protokolů o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků** (č.l. 873-890, 893-908) bylo zajištěno 6 palet krycího nákladu (hračky, rozprašovače, organizéry) a celkem 610.000 ks cigaret zn. Winston červené, bez tabákové nálepky a celkem 2.390.000 ks cigaret zn. Winston modré, bez tabákové nálepky.
29. Z **protokolů o sledování osob a věcí včetně příloh a úředních záznamů Generálního ředitelství cel** (č.l. 1663-1664, 1673, 1692, 1716-1717, 1735, 1763-1765, 1766-1769, 1770-1777, 1778, 1779-1782, 1783-1786, 1787-1788, 1789-1790, 1791-1796, 1797-1810, 1811-1814, 1815-1819, 1820-1825, 1826-1836, 1837-1844, 1845-1856, 1857-1864, 1865-1867, 1868-1870, 1871-1876, 1877-1883, 1886-1887, 1888-1891, 1892-1907, 1908-1914, 1937-1940, 1941-1946, 1947-1950, 1951-1954) bylo zjištěno mimo jiné, že z areálu Xxx byl od vstupních vrat cítit zápach tabáku, budovy měly stále zabezděná okna, při vstupu do stavby č.p. xxx bylo zaznamenáno nejméně 50 ks palet obsahujících cigarety Winston a Marlboro bez platných tabákových nálepek, 50 ks á 150 kg krabic s tabákem, kompletní linka a komponenty pro výrobu cigaret. V rámci protokolů jsou současně zaznamenány i konkrétní nakládky, včetně popisu přepojování návěsu na jiný tahač. V areálu v Xxx či v souvislosti s nakládáním zboží byla zaznamenána vozidla uvedená ve výrokové části, stejně tak bylo zachyceno „doprovázení“ nákladu osobními vozidly. Vyhodnocení kamerových záznamů vnitřních prostor objektu Xxx č.p. xxx (výrobna a sklad) dále popisuje kdo z obžalovaných se v konkrétních dnech pohyboval v prostorách výroby a skladu, kdo otevíral/uzavíral bránu a dále je popsán pohyb konkrétních vozidel.
30. Z **protokolů o záznamu telekomunikačního provozu včetně příloh** (č.l. 1965-1973, 1976) byly zaznamenány polohové observace popsaných telefonů, pomocí kterých byl monitorován pohyb obžalovaných, který dokazuje, že se v prověřovaném období zdržovaly na zájmových místech tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku.
31. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat včetně příloh přiložených k vyhodnocení odborného vyjádření** (č.l. 1982-2003, 2009-2014, 2016-2036, 2037-2045, 2049-2136), kdy byla zkoumána data ze zajištěné elektroniky, zejména telefonů, navigací, flash disků, bylo zjištěna mimo jiné fotodokumentace tabáku i strojů na výrobu cigaret i písemných dokumentů, a to především u obžalovaných U. a V., dále komunikace mezi obžalovanými U. a V. týkající se výroby cigaret, včetně zajištění opravy stroje. Ze záznamů též vyplývají pravidelné kontakty mezi obžalovanými.
32. Dle **prohlášení společnosti JT International spol. s r.o.** (č.l. 2142) cigarety, které byly dne 22. 1. 2022 odebrány z nákladního vozidla polské imatrikulace a při domovní prohlídce v obci Xxx a které jí byly předloženy Generálním ředitelstvím cel dne 4. 3. 2022, nejsou jejím výrobkem, ale jedná se s největší pravděpodobností o padělek.
33. Z **analýzy vzorků cigaret** označených ochrannými známkami Winston (č.l. 2143-2158) vyplynulo, že analyzované vzorky krabiček Winston Blue a Winston Classic nebyly vyrobeny skupinou firem JT International či na její pokyn a jsou opatřeny neautorizovanými napodobeninami ochranných známek JT International S.A. Jedná se proto o padělky. Všechny vzorky byly s největší pravděpodobností vyrobeny na stejné výrobní lince. Přestože nebyla provedena laboratorní analýza tabáku v analyzovaných cigaretách, zkoumání cigaret naznačuje, že tabáková směs a její vlastnosti neodpovídají tabáku používanému k výrobě originálních cigaret Winston typu, který představuje analyzovaný vzorek. Obdobně došlo k **přezkoumání vzorků cigaret** (č.l. 2164-2165) společnosti Philip Morris ČR. Vzorky CZ-2022-RD-0306/01 Marlboro Red King Size Flip – Top Box a CZ-2022-RD-0306/02 Marlboro (Red Fwd) King Size Flip – Top Box, nebyly vyrobeny společností Philip Morris International nebo s jejím souhlasem, a jde proto o padělky. Rozdíly byly zjištěny v metodě potisku přířezu krabiček, v chybějící perforaci náustkového papíru a v chybějícím výrobním kódu.

34. Z vyčíslení škody **Celním úřadem pro hlavní město Prahu** (č.l. 2384-2385), včetně podrobného výpočtu spotřební daně, se podává, že u cigaret zajištěných v nákladní soupravě zn. Renault byla spotřební daň vyčíslena na 24.223.584 Kč, u tabákových výrobků zajištěných v obci Xxx č.p. xxx u cigaret na 10.782.300 Kč, u tabáku ke kouření na 2.256.540 Kč a u surového tabáku na částku 3.414.840 Kč a u cigaret zajištěných v nákladní soupravě zn. MAN na částku 10.814.100 Kč.
35. **Společnost Philip Morris Brands Sàrl vyčísila náhradu škody a nemajetkové újmy** (č.l. 2401-2403) na částku ve výši 7.726.343 Kč, z toho výše škody 4.947.083 Kč, která vychází z prodejní ceny cigaret, kdy poškozená vychází ze skutečnosti, že o tuto částku byl zkrácen její obchodní obrat a nemajetková újma 2.779.260 Kč, tedy 1 Kč za každou zajištěnou cigaretu, spočívající v tom, že obžalovaní narušili základní funkci ochranné známky, poškodili dobré jméno a rozlišovací způsobilost známek a podniku samotného a ohrozili důvěru zákazníků v jeho značku, kdy současně byl přiložen seznam poručených ochranných známek.
36. Dle vyjádření zástupce vlastníka ochranné známky **Winston Classic a Winston Blue, společnosti JT International spol. s r. o.**, (č.l. 2408-2411) byla škoda poškozenou vyčíslena v celkové výši 27.453.394 Kč, z toho na ušlém zisku ve výši 9.741.528 Kč a na bezdůvodném obohacení ve výši 17.711.866 Kč. Následně došlo k **částečnému zpětvzetí uplatněného nároku** (č.l. 2758-2759), kdy poškozená vzala zpět svůj uplatněný nárok na vydání bezdůvodného obohacení a nadále setrvala na svém nároku na náhradě škody ve výši 9.741.528 Kč.
37. Z vyjádření **poškozené Japan Tobacco Inc.** (č.l. 2749-2751), se podává, že se poškozená připojila se svým nárokem na náhradu škody ve výši 8.855.933 Kč, spočívající v bezdůvodném obohacení ve vztahu k ochranným známkám.
38. Z provedených **opisů z evidence rejstříku trestů a z evidence přestupků** (č.l. 2460-2483) se podává, že žádný z obžalovaných nemá na území ČR záznam o odsouzení či o evidovaných přestupcích, přičemž tatáž skutečnost vyplývá i z aktualizovaných opisů rejstříku trestů (č.l. 3153-3161)
39. Po takto provedeném dokazování **soud hodnotil veškeré provedené důkazy** jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech i jako celek a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaných, resp. dospěl k závěru o potřebě obžalované zprostit, tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. K samotnému hodnocení provedeného dokazování shrnutého výše soud uvádí následující.

K odsuzující části rozsudku

40. Pokud se týká viny obžalovaných U., H., V. a L., tato byla prokázána mnoha provedenými důkazy, zejména operativně pátracími prostředky, kamerovými záznamy, obsahem zajištěné techniky a v neposlední řadě i výpověďmi spoluobžalovaných (především dělníků). Výpovědi obžalovaných U., H., V. a L. naopak soud zhodnotil jako nevěrohodné, účelové ve snaze zpochybnit dílčí důkazy, kdy obžalovaní se k některým pro ně nepříznivým zjištěním vůbec nevyjadřovali, nebo jejich vyjádření byla vyhybavá, či úskočná.
41. Předně je třeba uvést, že nelze vinu jednotlivých obžalovaných posuzovat individuálně, kdy následně uvedené skutečnosti k jednotlivým obžalovaným se týkají zprostředkovaně i obžalovaných dalších. Důkazy svědčící o vině některého z obžalovaných pak mohou (spolu)prokazovat i vinu dalších spoluobžalovaných. Vinu obžalovaných (jakož i nevinu některých z nich) je třeba jednoznačně posuzovat ve vzájemných souvislostech.
42. Výpověď obžalovaného U. se soudu jeví jako nevěrohodná, zejména z důvodu obtížně uvěřitelné skutkové verze nabízené obžalovaným, kdy soud neuvěřil tvrzení, že se dle obžalovanému mělo jednat o legální práci zajištěnou I. a obžalovaný následně pracoval 8 měsíců (zřejmě) bez příjmů a bez naplnění slibů ze strany I., stejně tak soud neuvěřil historce o jednání obžalovaného pod falešným jménem. Obžalovaný měl klíče od areálu i od vstupu Xxx (srov. č.l. 773), v jeho telefonu byly nalezeny fotografie či videa padělků cigaret i strojů na jejich výrobu (viz např. č.l. 2126), a to již z října 2021. Pokud obžalovaný tvrdil, že často opouštěl ČR, kdy mobilní telefon byl „služební“

a tento před svými cestami odevzdával, přičemž fotky a videa se do telefonu dostaly bez jeho vědomí v této době, je v kontextu ostatních provedených důkazů třeba takové tvrzení označit za účelové. Obžalovaný by při opětovném převzetí nepochybně musel „narazit“ na obsah mobilního telefonu, který užíval a s jeho obsahem se seznámit. Pak při vědomí veškerých relevantních skutečností by musel vyhodnotit, že se podílí na protiprávní činnosti. Tomuto tvrzení však soud neuvěřil a vycházel z toho, že po dobu, kdy obžalovaný „pracoval pro I.“ mobilní telefon plně užíval a veškerý jeho obsah z předmětné doby znal. Je však třeba poukázat na fakt, že i v období předcházejícím obžalovaným užívaný mobilní telefon obsahoval fotografie strojů na výrobu cigaret, kdy některé z nich se datují již červnem 2020. Dle obsahu mobilního telefonu byl obžalovaný zapojen i do opravy stroje (řezačky tabáku). V tomto směru je třeba poukázat na obsah mobilního telefonu **obž. V.**, který pořídil fotografii poškozeného stroje (viz obsah MT XIAOMI obž. V. – č.l. 2128), které následně zaslal obž. U.. Ten následně tyto fotografie užil při komunikaci s dodavatelem náhradních dílů/opravářem z Polska (srov. komunikaci z MT obž. U. – č.l. 2075 an.), kdy platil zálohu na „opravu“ a měl jet pro náhradní díly. Je přitom třeba poukázat na fakt, že řezačka na užitých fotografiích je plná tabáku, tudíž je zřejmé, že k její poruše došlo za provozu. Obžalovaný se opakovaně, pravidelně a poměrně intenzivně účastnil se též doprovodu tahačů s nákladem směřujícím z/do areálu v Xxx, kdy, jak vyplývá z výsledku povolených sledování, jednalo se s ohledem na charakter doprovodu o velmi konspirativní způsob doprovodu zjevně činěný v úmyslu kontroly, zda náklad není ohrožen odhalením, stejně tak jako činnost obžalovaných. Byl to obžalovaný U., který zjevně byl i informován o konkrétních zásilkách směřujících do/z areálu v Xxx, kdy obdržel opakovaně na svůj MT informace o RZ tahačů/návěsů směřujících do tohoto areálu (srov. č.l. 2074 dole). Již v říjnu 2021 obžalovaný U. zjevně komunikoval z jím užívaného MT s dodavatelem komponentů na výrobu cigaret (viz č.l. 2074 p.v.). V MT obžalovaného U. pak byla dále nalezena konkrétně videa z výroby ze září 2021, kdy sice ze záběrů není patrné, že by se ve výrobě nacházely další osoby, ale nafilmované stroje jsou zjevně již připojeny, a tedy v provozuschopném stavu. Z provedeného dokazování vyplynulo, že veškeré „závazky“ za služby/materiál byly placeny v hotovosti nebo jiným způsobem jdoucím mimo standardní formu placení závazků z oficiální podnikatelské činnosti. O vině obžalovaného svědčí i souvislosti sjednávání a samotného pronájmu areálu v Xxx. Předně je třeba poukázat na fakt, že v okamžiku, kdy byl spolupracujícími osobami vyhledán vhodný areál dle požadavků obžalovaných, obžalovaný U., jak vyplývá ze svědeckých výpovědí, ale i ze zajištěné komunikace, velmi tlačil na urychlení realizace pronájmu, což nepochybně není zcela standardní při rozjezdu tvrzeného poměrně rozsáhlého podnikání, kdy je přirozené mít dostatek času na důslednou přípravu prostor. Vysvětlení pro takový postup naprosto jasně přináší obsah mobilního telefonu **obž. V.**, kdy v jeho mobilním telefonu (srov. obsah CD č.l. 2064/ seznam fotografií z aplikace Telegram na č.l. 2067 an., dále vloženo do odůvodnění) byl nalezen CMR k zásilce sedmi palet strojů z Polska o váze 7,5t, kdy dle CMR měla tato zásilka směřovat do Německa. Je zjevné, že tato zásilka do cílové destinace nedorazila, neboť reálně byla určena do areálu v Xxx, kdy vysvětlení je zcela logické a má vztah k řadě dalších skutečností. Předně vysvětluje, proč bylo požadováno, aby byla areál umístěn na cestě do Německa. Je zjevné, že i navážení strojů na výrobu cigaret (nepochybně se v tomto případě jednalo o takovou zásilku) bylo značně konspirativní. V případě zachycení kamionu se stroji na výrobu cigaret by totiž příslušné orgány nebyly schopné zjistit, kam reálně zásilka směřovala, přičemž ji bylo možné bez jakýchkoli problémů a podezření (na cestě dle cílové destinace dle CMR) vyložit právě v areálu v Xxx. Uvedený CMR je datován 11.9.2021, kdy je třeba poukázat na fakt, že v této době obžalovaný U. značně tlačí na zajištění vysokozdvizného vozíku, případně jiného prostředku na vykládání těžkých nákladů (srov. komunikaci na č.l. 2109 an.). Uvedená zásilka **má souvislost i s obž. H.**, neboť dle uvedeného CMR tuto zásilku vezla společnost S.C. DIAUTO-TRNS, S.R.L., která zjevně byla „dvorním dopravcem“ obžalovaných, o čemž svědčí i rozporuplné výsledky dožádání právní pomoci do Moldavska. Výsledkem této právní pomoci z důvodu jejich rozporuplnosti může být toliko konstatování, že se v případě této společnosti jednalo o velmi „nestandardní“, ať osobami za tuto společnost jednajícími, nebo machinacemi s tahačem a návěsem užívaným obžalovaným H. (pronájem/převod na osobu N. M.),

v neposlední řadě pak otázkou zaměstnávání řidičů (obž. H.). S ohledem na nestandardnost jednání společnosti nelze vyloučit, že obž. H. neoficiálně pracoval s ostatními spoluobžalovanými (U., V.) již od září 2021. I pokud by tomu tak nebylo, lze jen stěží připustit, že by se přinejmenším s ohledem na četnost kontaktů s obžalovanými U. a V. o trvalejší spolupráci s touto společností (a jejího charakteru) nedověděl.

XX

Obžalovaný U. v rámci pronájmu opakovaně (a velmi důsledně) řešil otázku (ne)zabezpečení areálu, kdy trvá na tom, že areál nemá být monitorován bezpečnostní službou (srov. komunikaci č.l. 2104 p.v. an.), kdy velmi naléhavě žádá, aby veškeré bezpečnostní prvky zabezpečovacího zařízení byly z areálu odstraněny. Činí tak nepochybně mimo jiné ve spolupráci s **obž. V.**, v jehož mobilním telefonu byla nalezena fotografie ovládacího panelu zabezpečovacího zařízení (srov. obsah CD č.l. 2064, kdy foto je dle metadat z července 2021).

Obžalovaný U. užíval více mobilních telefonů, kdy řada zájmových dat, ať se jedná o fotografie a videa týkající se výroby cigaret (padělký, cigaret bez nálepky, stroje, doklady, dokumenty), a to již datovaná červnem 2021 byla nalezena i v mobilním telefonu, který obžalovaný měl v jím užívaném vozidle Škoda Superb RZ xxx (viz č.l. 2125 p.v. an.).

Během domovní prohlídky byly u obžalovaného nalezeny mimo jiné vzorky cigaret bez platné tabákové nálepky, dutinky značky West (takové byly zjevně užity při samotné výrobě cigaret – srov. fotografie plnicího stroje z areálu v Xxx). Za velmi významné z důkazního hlediska pak soud považuje fakt, že u obžalovaného byly nalezeny osobní věci a dokumenty **spoluobžalovaných „dělníků“** včetně jejich cestovních dokladů a osobních dokumentů (srov. seznam nalezených věcí při DP), palubních vstupenek a elektroniky (zejm. mobilní telefon a tablet odděleně trestně stíhaného A., mobilní telefony samostatně trestně stíhaného R.a a obžalovaných A.a, N.a, Ch. – srov. vyhodnocení jejich obsahu, kdy vlastníci byli ztotožněni zejména dle fotografií a v technice nalezených dokumentů) a v neposlední řadě velká finanční hotovost, kdy soud za stávající důkazní situace neuvěřil v kontextu dalších provedených důkazů a z nich vyplývajících skutkových závěrů tvrzení, že by se mělo jednat o peníze manželky obžalovaného. Připomenout je třeba, že toto tvrzení obžalovaného nebylo řádným způsobem doloženo, kdy prokázání konkrétních takových skutečností nemůže být obtížné.

43. Na tomto místě je třeba zmínit zcela flagrantní a neakceptovatelné pochybení vyšetřujících orgánů a státního zastupitelství obsažené nejen v NPO, v obžalobě, ale též zmiňované v závěrečné řeči, kdy bylo uváděno, že při domovní prohlídce v bytě u obžalovaného U. byly zajištěny raznice na cigarety (jejich loga), když ze spisu a předmětných protokolů je zřejmé, že tyto byly zajištěny ve výrobním areálu v Xxx, nikoliv v bytě obžalovaného U.. Přitom je třeba konstatovat, že drobnější pochybení vyplývají z celého obsahu spisu, ať se jedná o pomnutí některých důležitých skutečností (srov. předchozí i následující odůvodnění), uvádění některých nepřesných (či dokonce nepravdivých údajů v různých dokumentech – viz např. č.l. 1930 spisu, kde je uvedeno, že do areálu vjel tahač s RZ NMA850 a následně vyjel s RZ HSB638, kdy ověřením kamerových záznamů toto nebylo možné potvrdit). Za naprosto nepřijatelný pak soud považuje fakt, že obžaloba podaná státním zastupitelstvím obsahuje toliko konstatování shromážděných důkazů bez jakéhokoli jejich vyhodnocení v návaznosti na skutkové a právní závěry shrnuté ve výrokové části obžaloby. Soudu tak nezbylo, než veškeré skutečnosti uváděné ve spisovém materiálu jednotlivě ověřovat z důkazních pramenů.
44. Obžalovaný V. se v podstatě trvale nacházel ve výrobě v areálu Xxx, což zprostředkovaně vyplývá z jeho výpovědi, ale i z řady dalších provedených důkazů. Kamerovými záznamy je zaznamenáván v areálu pravidelně včetně příjezdů a odjezdů (užíval sledované vozidlo SEAT, a to pouze pro vlastní potřebu, jak sám potvrdil). Obžalovaný vystupoval jako jednatel nájemce areálu, kdy v daném případě nelze říci, že by obžalovaný byl bílým koněm, neboť si byl vědom dění v areálu a sledoval, jakým způsobem se výroba vyvíjí. Obžalovaný komunikoval přes mobilní telefon (mmj.

aplikací Telegram) zejména s obžalovaným U., jemuž zasílal fotografie a videa vztahující se k výrobě (srov. předchozí odůvodnění, jakož i obsah mobilního telefonu). Již z videa ze září 2021 nalezeného v jeho MT (srov. č.l. 2066 an.) je zřejmé, že obžalovaný hovoří s další osobou o strojích, kdy, ačkoliv soud nedisponoval překladem hovoru, lze minimálně z gestikulace dovodit, že obžalovaný hovoří o strojích s přehledem, a lze tak dovodit jeho vědomost, k čemu stroje slouží. Z videí ze srpna 2021 je patrné, že některé stroje ve výrobním areálu jsou již umístěné, jsou napojené na přívod elektrické energie, kdy se lze domnívat, že jsou již připravené pro nelegální výrobu cigaret. Z MT XIAOMI (CD č.l. 2071, dále následuje vyhodnocení obsahující část obsahu MT) byly nalezeny taktéž další fotografie a videa mající souvislost s výrobou padělaných cigaret, kdy je třeba konstatovat, že některá z těchto médií byla nalezena i v MT **obžalovaného U.** Uvedené fotografie a videa se datují od 18. 1., přičemž detailně zobrazují již vyrobené padělané cigarety a zabalené krabice, kdy je zřejmé, že se jedná o náklad, který o několik dní později (konkrétně 21.1.) přijel nakládat **obžalovaný H.** Ani výpověď obžalovaného V. tak soud nemohl zhodnotit jako věrohodnou.

45. Na tomto místě je třeba poukázat na fakt, že pokud se týká výroby prvních padělků cigaret, tyto byly prokazatelně vyrobeny nejpozději dne 11.1.2022, kdy na základě soudem povoleného sledování pracovníci celní správy vstoupily do objektu, zmonitorovali stav výroby a instalovali skryté kamery (viz protokol č.l. 1888 an., č.l. 1763 an. + odpovídající záznamy), kdy nejpozději od tohoto dne docházelo prokazatelně ke kontinuální výrobě padělaných cigaret a v tomto smyslu byla i upravena skutková věta.
46. Ačkoliv obžalovaný **H.** nebyl osobně zapojen do výroby, ale pouze do přepravy cigaret, lze s jistotou říci, že i tento jednal zaviněně. Důkazní situace v případě obžalovaného **H.** sice není tak zcela jednoznačná jako v případě obžalovaných **U.** a **V.**, nicméně provedené důkazy dle názoru soudu umožňují i v případě obžalovaného **H.** učinit jednoznačný závěr o jeho vině. Mezi rozpory oproti výpovědi obžalovaného patří zejména jeho vědomost o nakládaném zboží, kdy ze záznamů o sledování vyplývá (např. dne 21. 1. 2022), že byl přítomen nakládce a byla otevřená těž vrata do skladu, a současně též množství nakládek, kdy soud nemohl uvěřit tvrzení obžalovaného **H.**, že byl v areálu pouze dvakrát či třikrát, neboť po dobu sledování lze napočítat okolo 15 přítomností obžalovaného v areálu v **Xxx**, kdy nebylo nikterak prokázáno, že by tahač obžalovaného řídila i jiná osoba. Bez věrohodného vysvětlení zůstal též způsob získávání zakázek, jakož i vyplácení odměn v hotovosti přes prostředníka zaměstnavatele, který mu měl práci u spediční společnosti zprostředkovat. Soud musel přitom zhodnotit jako neuvěřitelné tvrzení, že odjížděl pravidelně do zahraničí, kdy soupravu zřejmě měl zanechávat v ČR. Způsob provádění nakládek, jakož i podivný způsob předávání tahačů dalším dopravcům (jejich odstavování a připojování na velmi nestandardních místech, bez osobního předání dokladů, s doklady k zásilkám zanechanými v otevřeném návěsu apod.) je tak do očí bijící, že nemůže evokovat nic jiného než vědomý podíl na páchaní trestné činnosti spočívající v převozu nelegálního zboží. Byť soud musí připustit, že podmínky pro práci řidičů v nákladní dopravě jsou nepochybně často velmi nepříznivé, pro běžného člověka často až nepředstavitelné, to však nijak nesouvisí s tím, že otázky manipulace s nákladem a jeho zajištěním, kontrolou stavu, zabezpečením určitá pravidla mít musí, kdy způsob, jakým bylo postupováno obžalovaným **H.** (a týká se to i **obž. L.**) se veškerým představitelným (a akceptovatelným) podmínkám v legální přepravě zcela vymyká. Obžalovaný **H.**, jak vyplývá z výsledků sledování, byl v úzkém kontaktu s obžalovanými **U.** i **V.**, kdy spolupráce fungovala nejméně od listopadu 2021, kdy tvrzení o způsobu získávání jednotlivých zakázek je zcela nevěrohodné, kdy má soud zato, že to byli právě obžalovaní **U.** a **V.**, kteří obžalovaného **H.** úkolovali. Obžalovaný si byl zcela vědom (viz osobní setkávání), že je na svých cestách doprovázen (sledován, kontrolován ve smyslu odhalení možných problémů s přepravou – sledování apod.) obžalovaným **U.**, kdy běžnou legální dopravu nepochybně takové doprovody či kontroly neprovázejí, snad pouze v případech, kdy se jedná o zvlášť hodnotné či důležité zásilky, na jejichž přepravu však dohlíží specializované služby či dokonce oficiální ozbrojené složky. I v případě posouzení viny obžalovaného **H.** je pak třeba poukázat i na souvislosti navedení strojů do areálu

v Xxx (viz odst. 42). Soud si nedokáže vysvětlit, že by obžalovaný H. minimálně v době, kdy byl nakládkám přítomen a pohyboval se po areálu, neregistroval jakoukoli indicii (zápach, hromady tabáku, kartony cigaret apod.), že se v daném případě jedná konkrétně o nelegální výrobu cigaret, byť to pochopitelně vyloučit nelze, neboť pohyb obžalovaného přímo ve výrobní hale nebyl prokázán. U obžalovaného H. tak soud shledal přinejmenším srozumění s eventualitou, že se může jednat o nelegální výrobu tabákových výrobků, kdy soud musí připustit, že nebylo prokázáno, že by se obžalovaný H. podílel na samotné výrobě jako takové, ale byl zapojen pouze do dopravy.

47. O nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného L. vedle již uvedeného k obž. H., kdy na tyto skutečnosti lze přiměřeně poukázat, svědčí množství nesrovnalostí, které obžalovaný nedokázal uspokojivě vysvětlit. Soud neuvěřil historce obžalovaného ohledně opravy vozidla (avšak současně soud nerozporuje, že vozidlo bylo v minulosti porouchané), kdy příjezd jeho manželky do ČR se jeví přinejmenším jako zvláštní, a naopak v něm třeba spatřovat další skrytý dohled. Pokud se týkalo tvrzené poruchy, dle samotného obžalovaného byl porouchaný díl v hodnotě asi 100 EUR, kdy obžalovaný měl u sebe hotovost značně převyšující tuto částku a stejně tak platební kartu (srov. seznam věcí při zadržení). Dojezd manželky z Balkánu je zcela v rozporu s ekonomickou i časovou logikou, pokud se mělo jednat o opravu (výměnu) dílu v podstatě s minimální hodnotou. Soud neshledal smysluplným ani vysvětlení toho, jak obžalovaný získával zakázku až v průběhu dne, když měl mít v té době porouchané vozidlo, které bylo třeba opravit a nemohl tak s jistotou říci, zda je schopen zakázku odvézt. Obžalovaný nedokázal věrohodně vysvětlit, jakým způsobem se dostal k zakázkám, kdy způsob nakládky a vykládky zboží lze pak označit za konspirativní a zcela zjevně vykazující veškeré prvky účasti na přepravě nelegálního zboží. Při vědomí těchto skutečností, kdy bylo prokázáno, že obžalovaný kontroloval náklad, je zřejmé, že si buď musel být vědom, že má přepravovat nelegální náklad, nebo zcela podcenil jeho kontrolu, aby se vyhnul možnému protiprávnímu jednání. Obě skutečnosti pak vedou k závěru, že vina obžalovaného je zřejmá, kdy otázkou je pouze míra zavinění obžalovaného v tom smyslu, zda jednal v úmyslu přímém či nepřímém. Výpověď obžalovaného L. tak ve svém celku soud zhodnotil jako účelovou a shledal u obžalovaného přinejmenším srozumění s eventualitou, že se může jednat o nelegální výrobu tabákových výrobků. Připomenout pak je třeba, že ve výroku obžalovanému vytýkané jednání nebylo jedinou zkušeností z přepravou nákladu pocházející s výrobny v Xxx, kdy obžalovaný již v podstatě shodně postupoval již dne 23.2.2022, jak vyplývá z výsledků sledování.

48. **V obecné rovině** lze říci, že nestandardních skutečností nasvědčujících tomu, že se jedná o nelegální činnost (a že do ní obžalovaní U., V., H. a L. byli vědomě zapojeni) byla v daném případě celá řada. Poukázat je třeba na charakter areálu (na relativně odlehlém místě, osamocený) a jeho „vybavení“ (stroje, zatemněná okna, uzpůsoben pro přespávání dělníků). Veškeré platby probíhaly v hotovosti. Veškerá jednání a komunikace mezi zúčastněnými, jakož i s osobami, které zajišťovaly externě nájem a chod areálu probíhala značně konspirativně. Obžalovaní používali šifrované komunikační aplikace umožňující automatické mazání obsahu (Telegram, WhatsApp). Pokud se týká samotné výroby cigaret, ta byla zcela pokoutná, což bylo dáno nejen charakterem areálu, ale i dalšími relevantními zkušenostmi. Poukázat lze na fakt, že obžalovaní nebyli v žádném kontaktu s vlastníky ochranných známek a oficiálními výrobci cigaret, či jejich zástupce. Pokud měla být činnost řízena tvrzenou osobou I., pak je zarážející, že pronájem zařizoval obž. U. na společnost psanou na obžalovaného V.. Pokud bylo tvrzeno, že se mělo jednat pouze o opravu strojů a s tím spojenou „zkušební výrobu“ k otestování strojů, pak již množství zásob tabáku takovou eventualitu vylučuje. Obhajoba v tom smyslu, že se mělo jednat o výrobu pro tzv. duty free obchody pak v kontextu výše uvedeného (neoficiální, nelicencovaná výroba) je také zcela lichá. Přitom je třeba poukázat na fakt, že i taková výroba, právě proto, že se vymyká standardním platebním povinnostem, je přísně kontrolována, kdy k žádným kontrolám ani dohledu příslušných orgánů nedocházelo. Pokoutné navážení surovin, jakož i odvážení hotových výrobků taktéž svědčí o prvoplánovém zavedení nelegální výroby. Stav výrobních strojů a nutnost jejich (opětovně pokoutných) oprav nepochybně závěr o prvoplánové nelegálnosti výroby taktéž podporuje, kdy, pokud na místě nebyl nikdo stabilně odborně zdatný k opravě strojů (jak tvrdil obž. V.),

nepochybně se nemohlo od počátku o přípravu opravny strojů. Opakovaně zmiňované sledování či kontroly vozidel zásobujících areál či odvážející padělané cigarety tento závěr jenom podtrhují, kdy je třeba poukázat nejen na „dohled“ doprovodných vozidel, ale i časté zastávky, kdy se nepochybně jednalo o zastávky za účelem monitorování případných rizik. Přitom je třeba poukázat na fakt, že provedeným sledováním bylo prokázáno, že i nákladní soupravy, které následně náklady odvážely dále (zřejmě i do zahraničí), byly monitorovány doprovodnými vozidly. Součástí jednání obžalovaných byly i konspirativní schůzky na různých místech, jakož i jiné komunikace, kdy je zcela nepředstavitelné, že by mezi obžalovanými (nejméně U., V. a H.) nedocházelo ke vzájemné výměně informací, která je naopak do značné míry potvrzována obsahem zajištěné techniky. I samotné požadavky na nemovitost, zejména požadavky na dostatečné zabezpečení pokrytí energetické náročnosti, jakož i požadavek na odolnost proti zatížení od počátku směřovaly zjevně k tomu, že v areálu bude docházet (nejen k energeticky náročné) výrobě, nikoli pouze k opravám strojů (příp. jejich zkušebnímu provozu). Přitom ani nebylo obžalovanými tvrzeno, že by nějaké (opravené) stroje byly z areálu expedovány.

49. Dělníci byli na místo dováženi, jak vyplynulo z jejich výpovědí (které nebyly zpochybněny a dokonce ani vyvraceny vyšetřujícími orgány či státním zastupitelstvím), pod záminkou slibu legální práce, čemuž neodpovídal způsob jejich transportu do areálu. Nejen, že byli převáženi s přestupem do jiného vozidla a měli zamezený výhled z vozidla tím, ale dokonce museli mít přes oči začerněné brýle, kdy areál byl po celou dobu uzavřený a zatemněný. Dělníkům byly odebrány osobní věci, elektronika, kdy do značné míry byli proti své vůli drženi v areálu, což potvrzují nejen výše uvedené skutečnosti ale do jisté míry i výpověď obž. V..
50. Soud uvedené uzavírá tak, že obžalovaní dle jeho názoru netrpí natolik závažnými intelektuálními deficity, aby jim i z laického pohledu nebylo zřejmé, o jaký typ výroby se v areálu jednalo.
51. Co se týká obžalovanými U. a V. tvrzené osoby I., nelze vyloučit, že tato osoba existovala, nicméně tento fakt na projednávané věci a trestněprávní odpovědnosti obžalovaných ničeho nemění, když z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaní jednali samostatně a ze své vůle, přičemž příkazy třetí osoby vůbec nebyly prokázány (a kdyby byly, nebylo by to s ohledem na zjištěné skutečnosti podstatné). Obžalovaní nikterak nepřispěli ke ztotožnění osoby, která dle jejich tvrzení byla mozkiem celé operace. Pokud měl I. stát za zrodem celé věci a vmanipulovat obžalované do jeho plánu i pod jinými záminkami a slibovanými projekty, jeví se soudu jako nemyslitelné, že by se všichni zúčastnění spokojili s tím, že znají pouze jeho křestní jméno a na základě jeho slibů a pokynů cestovali do ČR, kde by vše vybudovali svým jménem, pouze na základě pokynů na dálku bez osobního zainteresování této osoby. Poslední ověřitelná komunikace s tvrzenou osobou I. byla zaznamenána na mobilním telefonu obžalovaného U. dne 13. 10. 2021, dalších 5 měsíců není žádných dalších záznamů, že by nadále probíhala komunikace s I.. Přitom z provedeného dokazování jasně vyplývá, že i nadále zejména obžalovaní U. a V. samostatně fungovali a pokračovali ve vytvářených procesech. Lze si tak jen těžko představit, že výroba fungovala bez řádného vedení a plánování, zvláště když provedené důkazy hovoří o opaku.
52. Jak vyplývá z provedeného dokazování, obžalovaný V. byl v areálu téměř nepřetržitě, zajišťoval péči o areál i o dělníky, včetně zásobení potravinami. Zároveň měl možnost areál opouštět. Na místo pravidelně dojížděli tři vozy, Sprinter, Seat užívaný obžalovaným V. a kamion, který používal obžalovaný H.. I z tohoto je zřejmý konspirativní charakter zamezení přístupu do výroby dalším osobám, kdy nadto dělníci byli ubytováni přímo v areálu, těmto bylo dováženo jídlo, neměli k dispozici mobilní telefony a areál neopouštěli, nevěděli ani kde konkrétně se nachází. Pokud se týká obžalovaného U., jeho přítomnost v areálu byla zaznamenána minimálně 12. 1. (k tomu srov. odst. 46), nicméně ze zajištěné techniky považuje soud za jednoznačně prokázané, již v předcházející době měl jednoznačně veškeré informace týkající se procesů probíhajících v areálu. Obžalovaný U. měl klíče od areálu, jednal pod falešným jménem, doprovázel tahače s nákladem, dostával i informace o číslech návěsů, které mají přijet do ČR. Že ke zprovoznění výrobní linky došlo už na konci roku 2021 taktéž není pochyb, kdy v zajištěném mobilním telefonu obžalovaného

U. byla nalezena videa a fotografie z výroby, kdy stroje jsou zjevně opravené a připojené k přívodu elektrického proudu, a to již ze září 2021. Obžalovaný U. zajišťoval hrazení služeb v hotovosti, vyřizoval též zajištění pronájmu areálu, kdy obžalovaný neměl zájem o to, aby na místě byly poskytovány bezpečnostní služby, naopak požaduje odstranění bezpečnostního zařízení, které v areálu bylo před pronájemem.

53. Je zcela zřejmé, že činnost obžalovaných nebyla zaměřena toliko na zkrácení daně, ale na vytváření zisku nelegální výrobou cigaret (a zejména jejich následným prodejem), kdy však výdělečnost takové činnosti je do značné míry dána právě tím, že z nelegálního tabáku a cigaret pachatelé neodvádějí spotřební daň, která se významnou měrou podílí na koncové ceně cigaret. Toto je zcela obecně známou skutečností a obžalovaní, jak vyplývá z výše uvedeného odůvodnění z těchto důvodů jednali, jak je uvedeno ve výroku.
54. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že obžalovaní (obžalovaný L. pouze pod bodem III. výroku rozsudku) jednak zkrátili daň a čin spáchali nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu, jednak vyrobili a přechovávali výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému a svým jednáním tak naplnili skutkovou podstatu zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením dle § 268 odst. 1, tr. zákoníku, přičemž tyto spáchali ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.
55. Pro spolupachatelství je rozhodující, zda je naplněn znak společného jednání a společného úmyslu. O společné jednání jde tehdy, pokud:
- a) každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu,
 - b) jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jež je pak naplněna souhrnem těchto jednání,
 - c) jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti – články řetězu – působí současně nebo postupně ve vzájemné návaznosti a směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu.

Společný úmysl spolupachatelů musí zahrnovat jak jejich společné jednání, tak sledování společného cíle, kdy z provedeného dokazování vyplynulo, že obžalovaní v daném případě nepochybně jednali úmyslně k dosažení společného cíle, kdy u obžalovaných U. a V. soud dovodil úmysl přímý a u obžalovaných H. a L. přinejmenším úmysl nepřímý.

56. Soud má tudíž za prokázané jednání obžalovaných, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, kdy základem pro vyslovení viny obžalovaných jsou provedené důkazy shora rozebrané, kdy výpovědi obžalovaných hodnotí soud převážně jako nevěrohodné. Obžalovaní byli ve svých činnostech na sebe vzájemně navázání a lze tak říci, že prokázání viny každého z obžalovaných zároveň prokazuje vinu ostatních právě s ohledem na provázanost jejich jednání.
57. Provedené důkazy na sebe logicky navazují a ve svém celku tvoří uzavřený kruh, který z hlediska důvodných pochybností znemožňuje představu, že by se předmětné skutky mohly stát jiným způsobem, než jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku.
58. Pokud se týká změny právní kvalifikace oproti podané obžalobě, pokud se týká trestného činu dle § 268 tr. zákoníku, soud provedl změnu týkající se té části, kdy byla způsobena škoda (či nemajetková újma) konkrétním subjektům, neboť v takovém případě je třeba vycházet z toho, jaké zboží se dostalo na volný trh, kdy z provedeného dokazování nevyplývá, že se nějaké konkrétní zboží na volný trh dostalo. Za takové situace, nezbylo soudu ničeho jiného, než upravit skutkovou větu a následně i právní kvalifikaci tak, že obžalovaní se svým jednáním dopustili přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením pouze dle § 268 odst. 1, tr. zákoníku, nikoliv však ve velkém rozsahu dne odst. 4 písm. b). Soud si je samozřejmě vědom toho, že jednání by bylo

kvalifikovatelné jako pokus tohoto trestného činu ve vyšším rozsahu některé z kvalifikovaných skutkových podstat, nicméně je třeba uvést, jak vyplývá z dalšího odůvodnění (které se týká náhrady škody/bezdůvodného obohacení/nemajetkové újmy), že z provedených důkazů ani vyjádření poškozených není konkrétní možný rozsah kvantifikovat, přičemž nezbylo než jednání kvalifikovat jako dokonáný trestný čin v základní skutkové podstatě.

59. Při **úvahách o druhu a výměře trestu** soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy (§ 38, § 39 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi. Soud se přitom rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaných, kdy však v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku již s ohledem na rozsah a charakteristiku projednávané trestné činnosti a z ní vyplývající právní kvalifikace.
60. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Chráněný zájem byl nepochybně obžalovaným znám.
61. Jedinou polehčující okolností je u obou obžalovaných jejich dosavadní trestní bezúhonnost, soud ani u jednoho z obžalovaných neshledal žádné další polehčující okolnosti. Naopak jejich postoj k projednávané trestné činnosti, kdy soud nezaznamenal projev sebereflexe ke svému počínání či projevení lítosti, nebo snahu o nahrazení škody, hovoří v jejich neprospěch.
62. Pokud jde o obžalovaného **U.**, vzhledem k výše uvedenému, k charakteristice a rozsahu projednávané trestné činnosti, je soud nucen konstatovat, že neshledal žádné skutečnosti, které by vedly k aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tedy mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, kdy ani okolnosti projednávané věci, ani osobní poměry a postoj obžalovaného se nevymykají obdobným případům.
63. Poté, co soud vzal v úvahu všechny výše uvedené okolnosti a zohlednil též zapojení obžalovaného do trestné činnosti v kontextu s příslušnou zákonnou trestní sazbou, bylo dle jeho názoru na místě ukládat trest v horní polovině trestní sazby. S ohledem na všechny relevantní faktory rozhodující pro ukládání trestu tak soud obžalovaného odsoudil § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků se zařazením do věznice s ostrahou, neboť neshledal žádný důvod pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice.
64. K uloženému trestu vyhoštění soud uvádí, že z profilu obžalovaného, který je cizím státním příslušníkem, je zřejmé, že se na území České republiky dopouštěl opakovaně protiprávního jednání, kdy lze jednoznačně uzavřít, že veřejný pořádek je pobytem obžalovaného na území České republiky ohrožen, a to i do budoucna. Obžalovaný přijel do České republiky páchat trestnou činnost, případně se pro to zde propůjčil a činil tak bez jakýchkoliv vazeb na Českou republiku, což je nepochybně nežádoucí stav. Současně z výpovědi obžalovaného jasně vyplynulo, že jeho vazby na Českou republiku nejsou nikterak silné, když zde nemá žádné sociální zázemí, bydliště, ani stálou práci. Uložení tohoto trestu je s ohledem na povahu a závažnost projednávané trestné činnosti velmi vhodné, neboť je způsobilý splnit účel trestu, kterým je mimo jiné generální prevence, když tak zamezí obžalovanému, aby nadále páchal trestnou činností na území České republiky. Za takových okolností byly splněny všechny podmínky pro uložení trestu vyhoštění, jež uložil ve výměře 7 (sedmi) roků, která se jeví soudu jako přiměřená v kombinaci s uloženým trestem odnětí svobody.
65. Dále soud obžalovanému uložil trest propadnutí věci, a to mobilních telefonů a finanční hotovosti zajištěné jako náhradní hodnoty, specifikovaných ve výrokové části rozsudku, neboť se zjevně jedná o věci, které jsou svou povahou nástrojem trestné činnosti ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy tyto byly k trestné činnosti využívány.

66. Ani u obžalovaného **V.**, vzhledem k výše uvedenému, k charakteristice a rozsahu projednávané trestné činnosti, soud neshledal žádné skutečnosti, které by vedly k aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tedy mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, kdy ani okolnosti projednávané věci, ani osobní poměry a postoj obžalovaného se nevyvíkají obdobným případům.
67. Poté, co soud vzal v úvahu všechny výše uvedené okolnosti a zohlednil též zapojení obžalovaného do trestné činnosti v kontextu s příslušnou zákonnou trestní sazbou, bylo dle jeho názoru na místě, stejně jako u obžalovaného **U.**, ukládat trest v horní polovině trestní sazby. S ohledem na všechny relevantní faktory rozhodující pro ukládání trestu tak soud obžalovaného odsoudil § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků se zařazením do věznice s ostrahou, neboť neshledal žádný důvod pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice.
68. K uloženému trestu vyhoštění soud konstatuje, že dospěl ke stejným závěrům jako již odůvodnil v případě obžalovaného **U.**, a obžalovanému **V.** uložil trest vyhoštění ve výměře 7 (sedmi) roků, která se jeví soudu jako přiměřená v kombinaci s uloženým trestem odnětí svobody.
69. Dále soud obžalovanému uložil trest propadnutí věci, a to mobilních telefonů specifikovaných ve výrokové části rozsudku, neboť se zjevně jedná o věci, které jsou svou povahou nástrojem trestné činnosti ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy tyto byly k trestné činnosti využívány.
70. U obžalovaného **H.**, kdy soud vzal v úvahu jeho postavení popsané shora, zvažoval aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tedy mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, ale po podrobném zvážení všech skutečností dospěl k závěru, že nedisponuje dostatečným množstvím podkladů, kterými by své rozhodnutí odůvodnil. Obžalovaný **H.** byl osobou, která tvořila největší štít mezi výrobou a distribucí zboží, kdy současně bylo zřejmé, že vytváří podmínky pro to, aby nebyla zjištěna lokalizace výroby. Za takové situace dospěl soud k tomu, že je na místě ukládat trest v rámci příslušné trestní sazby.
71. Poté, co soud vzal v úvahu všechny výše uvedené okolnosti a s přihlédnutím k již konstatovaným skutečnostem, které hovoří ve prospěch obžalovaného, bylo dle jeho názoru na místě ukládat trest na samé dolní hranici trestní sazby. S ohledem na všechny relevantní faktory rozhodující pro ukládání trestu tak soud obžalovaného odsoudil § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků se zařazením do věznice s ostrahou, neboť neshledal žádný důvod pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice.
72. K odůvodnění uloženého trestu vyhoštění soud odkazuje na své argumenty v odůvodnění tohoto trestu u obžalovaného **U.**, kdy soud s ohledem na zmiňované skutečnosti uložil obžalovanému **H.** trest vyhoštění ve výměře 5 (pěti) roků, která se jeví soudu jako přiměřená v kombinaci s uloženým trestem odnětí svobody.
73. Dále soud obžalovanému uložil trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu a GPS specifikovaných ve výrokové části rozsudku, neboť se zjevně jedná o věci, které jsou svou povahou nástrojem trestné činnosti ve smyslu § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy tyto byly k trestné činnosti využívány.
74. Na rozdíl od obžalovaného **H.**, u obžalovaného **L.** soud dospěl k tomu, že má dostatek argumentů, zejména s ohledem na míru zavinění, pro aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tedy mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a odsoudil obžalovaného podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) roků. Uložený trest je s ohledem na rozsah jednání (kdy zajištěný náklad, do kterého byl zainteresován obžalovaný, činil pětinu celkové stíhané hodnoty) přiměřený a odpovídající a uloženým trestem lze dle názoru soudu dosáhnout nápravy obžalovaného.
75. Stejně jako u ostatních obžalovaných dospěl soud k závěru, že je v daném případě na místě uložit obžalovanému též trest vyhoštění, kdy tento obžalovanému uložil ve výměře 3 (tři) roků, která se

jeví soudu jako přiměřená v kombinaci s uloženým trestem odnětí svobody, přičemž odůvodnění uloženého trestu v obecné rovině, a tedy aplikovatelné na všechny obžalované, soud zmínil výše.

76. **K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojily poškozené Philip Morris Brands Sàrl, Japan Tobacco Inc. a JT International spol. s r.o.** Poškozená společnost Philip Morris Brands Sàrl se připojila částkou ve výši 7.726.343 Kč, z toho výše škody 4.947.083 Kč, která vychází z prodejní ceny cigaret, kdy poškozená vychází ze skutečnosti, že o tuto částku byl zkrácen její obchodní obrat a nemajetková újma 2.779.260 Kč, tedy 1 Kč za každou zajištěnou cigaretu; dále Japan Tobacco Inc. s částkou 8.855.933 Kč, spočívající v bezdůvodném obohacení ve vztahu k ochranným známkám; a JT International spol. s r. o. s částkou náhrady škody ve výši 9.741.528 Kč spočívající v ušlém zisku.

Pokud se týká odůvodněnosti nároku poškozených, soud nikterak nespornuje, že poškozeným by měla příslušet nějaká forma finančního odškodnění, neboť samotné neoprávněné užití ochranné známky je nepochybně podstatným zásahem do práv jejího vlastníka. Pokud by tedy uplatněný nárok poškozených byl řádně doložen, prokázán, a především jednoznačně odůvodněn, soud by mu v určité výši v obecné rovině vyhověl. Je však nutno konstatovat, že v projednávané věci se vyskytuje řada relevantních faktorů, které činí nároky poškozených ze strany soudu neakceptovatelnými.

Předně je třeba uvést, že každý z poškozených svůj nárok uplatňuje z jiného právního důvodu (nemajetková újma, bezdůvodné obohacení, náhrada škody/ušlý zisk), byť jinak své nároky definují v podstatě stejně. Poškozenými uplatněné nároky rovněž nejsou relevantně odůvodněny, kvalifikovány a kvantifikovány, a jsou založeny na úvahách, jimž soud nemůže dát za pravdu. Přitom je třeba poukázat na obecné závěry, které v daném případě soud učinil. Vzhledem k tomu, že nebylo jednoznačně prokázáno, v jakém rozsahu se padělky cigaret případně dostaly na volný trh (a zda vůbec – projednávaná věc je v tomto smyslu „pouze“ o zboží zadržném), lze dle názoru soudu obtížně hovořit o vzniku faktické škody poškozeným. Soud důkladně zvážil, zda každá nelegálně vyrobená cigareta (krabička) skutečně znamená ušlý zisk příslušného vlastníka ochranné známky/prodejce originálního výrobku (jak presumují poškození), neboť takovýto předpoklad by znamenal, že cílovou skupinou výrobců padělaných cigaret (či jiných padělaných výrobků obecně) je stejná skupina osob jako u výrobců cigaret originálních, tj. skupina kupujících originální výrobky. S takovýmto předpokladem se soud nemůže ztotožnit a musí konstatovat, že zisk z prodeje padělané cigarety automaticky neznamená ušlý zisk originálního výrobce či prodejce originálních výrobků.

Pokud se týká určité náhrady za neoprávněné užití ochranných známek, dle názoru soudu se nemůže se ani tato, za situace, kdy padělané zboží nebylo propuštěno do volného oběhu, odvíjet od kusového množství padělaných výrobků, ale musí vycházet toliko z přiměřeného paušálního (do jisté míry morálního) odškodnění, nikoli z hypotetických úvah o tom, co by se stalo, kdyby zboží do volného oběhu propuštěno bylo. Soud dospěl k závěru, že celá problematika zjištění způsobené výše škody či nemajetkové újmy je v daném případě natolik komplexní a problematická, že by bylo třeba provádět v tomto směru další rozsáhlé dokazování, které by přesáhlo rámec adhezního řízení a neúměrně prodloužilo samotné trestní řízení. Přitom je třeba připomenout, že za situace, kdy je ve věci možno spolehlivě rozhodnout o vině a trestu, avšak posouzení nároku poškozených by vyžadovalo další rozsáhlé dokazování, není úkolem (trestního) soudu rozhodnout o tom, který nárok je správně právně kvalifikovaný a kvantifikovaný. Ačkoliv je adhezní řízení řízením, které je součástí řízení trestního, a je nepochybně institutem důležitým a potřebným, v daném případě je třeba z důvodu účelnosti, hospodárnosti a efektivity trestního řízení upřednostnit potřeby řízení trestního, tedy skončení trestní věci. Soud proto uzavírá, že jak s ohledem na shora zmíněné skutečnosti, tak i na změnu právní kvalifikace a úvahy, které soud k této změně vedly, **bylo v tomto případě třeba poškozené odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr. řádu.**

77. Pokud jde o uložení ochranného opatření zabránění věci, kdy byly zabráněny věci, které měly nepochybně vztah ke spáchané trestné činnosti, a to nákladní vozidlo tovární značky MAN a návěs zn. SCHMITZ specifikované ve výrokové části rozsudku, tyto byly užity jako nástroje k páčání trestné činnosti, což vyplývá z provedeného dokazování, a lze se domnívat, že by s ohledem na problematiku otázku případného vrácení věci, následně mohly být vráceny nazpět do dispozice obžalovaného L., což nelze připustit, když se tento obžalovaný vědomě podílel na projednávané trestné činnosti právě prostřednictvím uvedených věcí. O tom, že předmětné věci měly být zabráněny není pochyb, neboť naplňují svou podstatou dikci ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kdy se nepochybně jedná o věci, které ohrožují bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společností, anebo hrozí nebezpečí, že budou sloužit ke spáchaní zločinu.

Ke zprošťující části rozsudku

78. V případě obžalovaných CH., A.a, F., B. a N.a dospěl soud k závěru, že je třeba tyto obžaloby zprostit z důvodu, že v obžalobě označený skutek není trestním činem. Ke svým závěrům dospěl na základě následujících úvah, které mají podporu i ve výše uvedených skutečnostech prokazujících vinu obžalovaných U., V. a H..

79. Z provedeného dokazování nevyplývá, že by u uvedených obžalovaných byla naplněna subjektivní stránka trestného činu, a to ani složka vědomostní ani volní, a to až do doby, než byli postaveni před realitu celé věci, tedy dopraveni do areálu výroby. Vědomostní složka mohla být u obžalovaných naplněna v průběhu jejich pobytu v areálu, když začali pracovat na strojích či v jejich okolí, ale složka volní dle názoru soudu nebyla naplněna nikdy po celou dobu v tom smyslu, že by směřovala ke všem znakům skutkové podstaty žalovaných trestných činů. I subjektivní stránku je třeba dovozovat z určitých objektivních skutečností, kdy v daném případě soud nenalezl žádné skutečnosti, které by směřovaly k závěru, že obžalovaní jednali zaviněně alespoň ve formě srozumění.

80. Obžalovaní přijeli na základě nabídky práce jiného druhu do ČR, kde byli převezeni na pro ně neznámé místo, které nemohli lokalizovat z důvodu, že měli na očích zatmavené brýle, zároveň jim byly odebrány osobní věci, často včetně dokladů a elektroniky, z areálu nevycházeli, naopak zde přespávali a byly jim dodávány i potraviny. Obžalovaní přijeli vykonávat dělnické práce brigádního typu ze zahraničí, lze tak konstatovat, že jejich finanční situace nebyla pozitivní a obžalovaní přicestovali za účelem vydělání peněz pro svůj život, případně i rodiny. Pokud jim tedy bylo řečeno v případě, kdy sdělili, že se jim práce nezdá, že musí na místě měsíc pracovat, lze si představit bezvýhodnost jejich situace, kdy by bez jakýchkoliv prostředků, bez výplaty, bez osobních věcí a dokladů a bez telefonu, museli areál opustit, a naopak lze svým způsobem pochopit jejich úvahu ve smyslu, že to v areálu měsíc „přežijí“. Nehledě na skutečnost, že obžalovaní si nemohli být jisti, zda je při případném odchodu z areálu nečeká nebezpečí, které by je mohlo i ohrozit na životě. I když nebylo prokázáno, že by v rámci areálu byli dělníci (obžalovaní) vystaveni nějakému nátlaku či agresi, lze si představit, že obžalovaní mohli mít při představě útěku z areálu obavy tohoto typu a pocítovat určitou bezradnost a bezmocnost, která byla nepochybně umocněna tím, že byli od určitého okamžiku srozuměni s tím, že se nedobrovolně podílejí na protiprávní činnosti. Je pravdou, že v úvahu by mohla přicházet i varianta, že uvedení obžalovaní mohli být součástí širší skupiny podílející se na nelegální výrobě tabáku, že veškeré důkazy mohly být „nastraženy“ tak, aby tento dojem vyvolaly, obzvláště za situace, že určité nejasnosti v tomto smyslu vyvolávají „závadná“ data nalezená v MT obž. A.a (č.l. 2052) a obž. Ch. (č.l. 2061), která se však nevztahují zjevně k projednávané věci. Takový závěr však podle názoru soudu vylučuje fakt, že u obžalovaných, u nichž soud vinu shledal, a kteří měli zjevně podstatně vyšší postavení v hierarchii nelegální výroby cigaret v areálu v Xxx k žádnému propracovanému systému krytí ani ve formě vytvoření nějaké sofistikované společné „historiky“ nedošlo. Protože tedy výpověď obžalovaných provedeným dokazováním zpochybněna nebyla, byť přinejmenším některé pasáže výpovědí uvedených

obžalovaných soud musí považovat přinejmenším za problematické, přičemž provedené důkazy naopak skutkovou verzi obžalovaných potvrzují, nezbylo než tuto jejich verzi akceptovat.

81. Pokud soud tedy dospěl k závěru, že nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu, pak nemohl rozhodnout jinak, než že obžalované zprostil obžaloby, a to dle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť v obžalobě označený skutek není trestním činem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Praha 13. června 2023

Mgr. Lukáš Slavík v. r.
předseda senátu